Dziś w numerze spisy Polaków przebywających w Zach. Niemczech i w Szwecji

Cena numeru 3 zł.

# REPATRIANT

## TYGODNIK INFORMACYJNY

Rok I | Warszawa, 7 listopada 1945 roku | Nr 1

# Wzywają!

*Gdy w maju 1945 r. pękły okowy hitleryzmu i wojska alianckie zadały ostateczny cios resztkom junkrów pruskich, jutrzenka wolności zaświtała dla pognębionych narodów Europy.*

*W pełni wolność odczuli tylko ci, którzy w tym momencie znaleźli się w kraju ojczystym, dla tych jednak, których system hitlerowski poprzez obozy jeńców, obozy koncentracyjne i t.zw. wolnościowe placówki pracy rozproszył po całej Europie, wolność nie była pełną. Przestali być niewolnikami, gnębionymi więźniami, ale ciągle jeszcze pozostali tułaczami, przed którymi leżał spory szmat drogi do wolnej Ojczyzny.*

*I zewsząd, wszystkimi drogami, najróżnorodniejszymi środkami lokomocji, pieszo, w towarowych wagonach, autami i samolotami, śpieszyli Francuzi ze Śląska, obywatele Związku Radzieckiego z Nadrenii, Anglicy i Amerykanie z Norwegii, każdy kierował się w stronę swojej ojczyzny.*

*I Polacy, najliczniej rozproszeni po świecie, wracać poczęli do dźwigającego się ze zniszczenia kraju.*

*Ale nas wracało mało.*

*Różne czynniki złożyły się na to, iż repatriacja Polaków dopiero teraz, po upływie pół roku od chwili uznania Rządu Jedności Narodowej, weszła w stadium pełnej realizacji; wroga propaganda przedstawiająca masom polskim, rozproszonym po całym świecie kraj w krzywym zwierciedle, przedostanie się nieodpowiedzialnych jednostek na kierownicze stanowiska skupisk polskich oraz fałszywy pogląd władz alianckich zdecydowało o tym, iż powrót naszych rodaków odkładano z miesiąca na miesiąc.*

*Dziś repatriacja Polaków do kraju odbywa się wszystkimi drogami.*

*Ale są jeszcze na przymusowej emigracji całe skupienia polskie, karmione fałszywymi pogłoskami, odstraszane nieprawdopodobnymi obrazami i kłamstwami; skupienia polskie, którym niezbyt dobrze na obczyźnie się wiedzie, których warunki wyżywieniowe i mieszkaniowe niewiele od warunków niewoli się różnią. Siedzi tam chłop polski i robotnik i inteligent pracujący i wojskowy zawodowy. Siedzą i nie wracają, bo dotarły do nich jedynie kłamstwa i propaganda ludzi, wyzutych z uczuć patriotyzmu i obowiązku obywatela wobec państwa. I nie wolno winić tych mas polskich za ich wyczekujące stanowisko.*

# NOWA POLSKA

Dziesiątki, setki tysięcy Polaków tęskni do Ojczyzny, do powrotu do kraju, do ujrzenia tego wszystkiego, co dla każdego człowieka jest jedyne na świecie, do tego wszystkiego, co zawiera w sobie, obejmuje niejako trzygłoskowe słowo: Ojczyzna.

Przeszliśmy wiele, będąc w różnych nieraz warunkach, mieliśmy wszyscy w sercu nie gasnące nigdy, nieutulone niczym uczucie tęsknoty i miłości do Polski.

Któż z Was nie marzył o ujrzeniu jaskrawo żółtych pól łubinów, czy fiołkowych kobierców wrzosowisk, łanów polskiego zboża, swojego domu, chaty, gospodarstwa, rodziny, kolegów, znajomych.

A przecież znajdują się tacy, co ponad powrót do Ojczyzny, ponad twórczą pracę dla niej, przekładają służbę obcym panom i państwom, którzy śmią namawiać do tego innych. Ludzie ci stawiają się poza nawias społeczeństwa polskiego, sami z siebie uczynili obcokrajowców, których z Polską wiązał ich majątek ziemski czy fabryka, którzy byli związani tylko z Polską wielkich obszarników i kapitalistów, dla których Polska Demokratyczna jest obcym, wrogim dźwiękiem.

**Kłamstwa reakcji a prawda o Polsce.**

Wiele niesamowitości opowiadają ci panowie w zamkniętych obozach koncentracyjnych Polakom. Nie ma chyba rzeczy dostatecznie gnuśnej, którejby nie przypisali Polsce i Rządowi naszemu. A mimo to ludzie chcą wracać do domu i wracają już dziesiątkami i setkami tysięcy.

Prawdą jest, że Polska 1944 — 1945 r. jest odmienna od Tej z lat przedwrześniowych.

Prawdą jest, że nowa Polska jest Polską ludzi pracujących, a gmach jej odbudowy wznoszony wysiłkiem całego Narodu powstaje mimo trudności okresu powojennego.

Natomiast nieprawdą jest to wszystko, co wrogowie demokracji, reakcja polska, sprawczyni naszej klęski 1939 r., opowiada o tym, że w Polsce nie ma szkoły polskiej, nie ma kościoła, nie ma prywatnego sklepu, warsztatu czy domu. Oczywiście w przyszłości będzie u nas więcej szkół, trzeba będzie jeszcze pewnego okresu czasu, by zapełnić luki, jakie poczynili hitlerowcy w szeregach nauczycielstwa polskiego. Ale polska dziś mamy szkołę, polscy w niej po 6-ciu latach — nauczają nauczyciele i polskie uczęszczają dzieci.

Otwarte są kościoły we wszystkich wsiach i miastach polskich, nie wyłączając zburzonej Warszawy, gdzie z gruzów ma powstać na nowo kościół św. Aleksandra, odnaleziona figura Chrystusa po dawnemu uświęca wejście do kościoła św. Krzyża.

Kłamstwem jest propaganda wroga, że rządzą u nas Rosjanie. Polska jest niepodległa i suwerenna, uznana przez wszystkie państwa świata, ze St. Zjednoczonymi, Związkiem Radzieckim i Anglią na czele. Polski jest rząd, polski wojewoda, polski starosta i wojsko.

Polski jest każdy urząd, gdziekolwiek by się nie znajdował w mieście czy głuchej wsi. Polacy rządzą w swoim kraju, państwo polskie prowadzi swoją polską politykę zagraniczną i wewnętrzną, zgodnie z wolą naszego narodu.

Dziś naród nasz już coraz lepiej rozumie fatalną politykę reakcyjnych rządów do 1939 r., gdy sanacja odtrącała bratnią dłoń pomocy Związku Radzieckiego i zostawiając naród nasz sam na sam z Niemcami, wykopała grób dla naszej niepodległości. Naród nasz jest wdzięczny Czerwonej Armii, która uratowała od zniszczenia przez Niemca setki naszych miast i wsi, miliony naszych ludzi. Przecież gwałtownemu naporowi Czerwonej Armii wiosną 1945 r. zawdzięcza uratowanie swego życia setki tysięcy Polaków, zamkniętych w obozach koncentracyjnych i rzuconych na łaskę i niełaskę niemieckich bauerów.

Naród polski nie chce więcej znaleść się w niewoli i utracie swój niepodległy byt narodowy, wie, że Niemiec może w przyszłości znów zebrać siły i dlatego podstawą naszej polityki zagranicznej

(Dokończenie na str. 2)

# Zjazd byłych więźniów politycznych

## obozów koncentracyjnych

**Z końcem listopada br. odbędzie się w Warszawie zjazd b. więźniów politycznych obozów koncentracyjnych. Prócz polskiej udział w zjeździe wezmą delegacje: belgijska, czechosłowacka, hiszpańska, radziecka i włoska.**

**Na konferencji z ministrem propagandy Matuszewskim komitet organizacyjny Zjazdu ustalił program dwudniowych obrad.**

**Kulminacyjnym punktem zjazdu będzie utworzenie Międzynarodowego Związku b. więźniów obozów koncentracyjnych ze stałą siedzibą w Warszawie.**

*Obowiązkiem tych, którzy w kraju są i prawdę widzą, jest masom tym prawdę niefałszowaną ukazać. W kraju czekają rodziny, matki, żony, dzieci i zrozumieć nie mogą, dlaczego ich najbliżsi nie wracają, a nie mają z nimi kontaktu, by ich przekonać, by im powiedzieć: „Wracajcie, bo tu Wasze miejsce, tu Wasza praca!”*

*Ileż to rodzin—szuka po różnych instytucjach, używa wszelkich dróg, by dowiedzieć się o swych najbliższych, którzy przeżyli może obozy koncentracyjne, przeżyli niewolę, a jednak nie dają o sobie znaku życia.*

*Brak było dotychczas jednolitej łączności między krajem, a Polakami, rozproszonymi po całym świecie.*

*Przystępując do wydawania nowego pisma, chcemy spełnić te dwa zadania: dać Polakom—przymusowym emigrantom niesfałszowany obraz rzeczywistości polskiej, chcemy Wam, naszym Braciom, opowiadać o trudnościach, z którymi kraj nasz musi walczyć, ale też razem z Wami chcemy się cieszyć każdym sukcesem, każdym nowym osiągnięciem odbudowującej się Ojczyzny.*

*Chcemy być łącznikiem między krajem a Wami — tam daleko i między Waszymi rodzinami.*

*Nie dawajcie posłuchu fałszywym pogłoskom, nie wierzcie ludziom, którzy swój kredyt państwowy dawno utracili. Was wzywają najbliżsi, Was wzywa kraj, na Was czekają placówki pracy.*

*i. m.*

# REPATRIACJA Z ZACHODU

Wedle prowizorycznych danych zagranicznych urzędów statystycznych, wzgl. okupacyjnych władz wojskowych, oraz polskich placówek dyplomatycznych i misji repatriacyjnych, cyfra Polaków na przymusowej emigracji przedstawia się następująco:

| | | |
|---|---|---|
| 1) **na terenach niemieckich:** | | |
| a) okupacja angielska | 650.000 | Polaków |
| b) „ amerykańska | 400.000 | „ |
| c) „ francuska | 40.000 | „ |
| 2) **na terenie Austrii** | 100.000 | „ |
| 3) „ „ **Szwajcarii** | 6.000 | „ |
| 4) „ „ **Danii** | 6.000 | „ |
| 5) „ „ **Szwecji** | 15.000 | „ |
| 6) „ „ **Norwegii** | 16.000 | „ |
| 7) „ „ **Jugosławii** | 30.000 | „ |
| 8) „ „ **Czechosłowacji** | 20.000 | „ |
| 9) „ „ **Włoch** | 60.000 | „ |
| **R a z e m** | 1.343.000 | Polaków |

Z ramienia Urzędu do Spraw Repatriacji Polaków z Zachodu akredytowane zostały dotychczas wojskowe misje repatriacyjne w następujących krajach: na terenie Niemiec główna misja repatriacyjna z siedzibą w Berlinie, na terenie okupacji angielskiej z siedzibą w Lubece, delegatura w Hannowerze, w okupacji amerykańskiej z siedzibą w Frankfurcie i delegaturami w Heidelbergu, Monachium i Stuttgarcie. W Austrii z siedzibą główną we Wiedniu. Misja repatriacyjna na kraje skandynawskie z siedzibą główną w Stokholmie. W Czechosłowacji z siedzibą główną w Pradze, oraz z delegaturami w Pilznie, Budziejowicach, Brnie i Litomierzycach.

W dniach najbliższych wyjeżdżają misje repatriacyjne do okupacji francuskiej, oraz do Jugosławii.

Oficjalna repatriacja Polaków z Zachodu rozpoczęła się właściwie dopiero z początkiem października.

Do tego czasu jednak dzięki inicjatywie miejscowych komitetów polskich, oraz przychylnemu ustosunkowaniu się niektórych miejscowych władz amerykańskich (D.P.B.) rozpoczęto repatriację już w czerwcu b. r.

W ten sposób z terenu okupacji amerykańskiej powróciło z Niemiec około 50.000 Polaków, z terenu Austrii około 60.000.

Po rozpoczęciu oficjalnej repatriacji z terenów okupacji amerykańskiej wróciło w październiku około 70.000 Polaków. Ze Szwecji nadeszło dotychczas 7 transportów Polaków, około 3.000 osób. W dniu 1-go listopada przybył pierwszy transport z Norwegii w liczbie ponad 1.000 osób.

**W dniu 29 października drogą poprzez okupację amerykańską w Niemczech i terytorium Czechosłowacji przybył do Polski pierwszy oddział wojska polskiego we Francji.**

**Oddział ten liczy około 2.000, w tym 100 oficerów. Przybyła jednostka składa się częściowo z członków przedwojennej emigracji polskiej we Francji, oraz z tych ludzi, którzy dostali się do Francji po 39-ym roku i w czasach okupacji walczyli w ramach ruchu oporu.**

**Oddział przybył jako zwarta jednostka wojskowa z oficerami na czele, z bronią w ręku, pełnym rynsztunku i kompletnym wyekwipowaniem.**

Prócz tego przybyły w dniach ostatnich dwa transporty robotników cywilnych z Francji.

Repatriacja z Zachodu, z Francji, z okupacji amerykańskiej w Austrii, oraz z Czechosłowacji przechodzi przez punkty graniczne w Dziedzicach, Kudawie i Międzylesiu. Z okupacji angielskiej przez Szczecin. Z krajów skandynawskich przez Gdynię.

Repatriantów w punktach granicznych przyjmują placówki P.U.R. oraz P.C.K.

W punktach granicznych zorganizowane są biura pośrednictwa pracy, w których repatrianci informowani są o zapotrzebowaniu w różnych gałęziach gospodarki narodowej.

Na podstawie umów z władzami amerykańskimi i angielskimi, oraz umowy repatriacyjnej z rządem Republiki Czechosłowackiej (wyjątki umowy podamy w następnym numerze) repatrianci mają prawo zabierania wszystkich rzeczy i przedmiotów osobistego użytku, walut i kosztowności, o ile stanowią ich własność. Zabroniony jest jedynie przewóz broni, oraz materiałów wybuchowych i łatwopalnych.

Na punktach granicznych wydawane są repatriantom dowody osobiste, będące jednocześnie bezpłatnym biletem przejazdu do miejsca zamieszkania.

**Dla przyśpieszenia wydawania dowodów winni powracający do kraju zaopatrzyć się conajmniej w dwa zdjęcia legitymacyjne.**

Czekają na robotnika fabryki Dolnego Śląska do uruchomienia, czeka go praca w przemyśle całej Polski.

Trudne są jeszcze warunki powojennego życia, ale robotnik polski wie, że przyszły jego czasy, że w Polsce Ludowej życie uśmiechnie się jemu i dzieciom jego, które dziś do szkół posyła. Robotnik i chłop polski widzi, jak jego synowie mają równy start z innymi we wszystkich dziedzinach życia polskiego.

W nowej Polsce czeka inteligenta polskiego szacunek i poważanie ze strony wszystkich obywateli. Państwo Polskie otacza pieczołowitą opieką ocalałe po latach okupacji hitlerowskiej kadry inteligencji, domagając się od niej tylko jednego: uczciwej pracy dla dobra naszej Ojczyzny, dla jej siły i wielkości.

# NOWA POLSKA

*(Dokończenie ze str. 1)*

jest dobrosąsiedzka przyjaźń polsko-radziecka, mająca swe źródło i oparta na interesach tak naszego jak i radzieckiego Państwa. Równocześnie Państwo nasze utrzymuje jak najlepsze stosunki ze St. Zjednoczonymi, Anglią, Francją.

Reakcjoniści kłamią, mówiąc, że deportowany, domagający się powrotu do kraju — nie wróci do domu, lecz zostanie wywieziony na Sybir. Wiedzą już o tym kłamstwie ci spośród obozowiczów, którzy wrócili już do kraju, przekonali się oni, jak bardzo byli oszukiwani, jak dobrze przyjął ich naród. Ci, co wrócą do Polski po latach tułaczki, obozów i więzień, zostaną przyjęci jako współtwórcy przyszłości Polski, współorganizatorzy jej i współgospodarze. Wezmą oni na swe barki razem z całym Narodem współodpowiedzialność za losy Państwa naszego.

**Od PKWN — do Rządu Jedności Narodowej.**

Wiadomo, że reakcjoniści, zaślepieni nienawiścią do chłopa, robotnika, do człowieka pracy — w ciągu lat okupacji powstrzymywali od walki nasz naród, kazali żołnierzom Armii Krajowej [illegible] stać z bronią u nogi, nastawiając naród na klęskę Zw. Radzieckiego i ewentualne odzyskanie niepodległości z rąk zachodnich sojuszników dopiero po wielu latach niemieckiej niewoli, po pokonaniu hitleryzmu siłami wyłącznie zachodnich sojuszników.

Jak wiadomo, nic z tego nie wyszło. Naród nasz walczył w podziemiach, utworzył Wojsko Polskie i łączył się z wyzwalającą nasze ziemie Czerwoną Armią, bijąc zwycięsko Niemca.

Gdzie bylibyśmy teraz, gdyby naród polski poszedł po tej zgubnej dla siebie drodze, t. zn. rządu londyńskiego? Czy powstałaby Polska jako niepodległe, silne państwo z granicami na Odrze i Nissie? Czy byłby lud polski w niej gospodarzem? Naród polski po tej drodze też nie mógł i nie poszedł.

Lipiec 1944 r. przyniósł wolność pierwszym ziemiom polskim. 22 lipca koalicja czterech współrządzących partii demokratycznych: Polskiej Partii Socjalistycznej, Polskiej Partii Robotniczej, Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego.

Reakcjoniści rok temu przepowiadali likwidację PKWN po kilku czy kilkunastu dniach. A Władza Polska, powstała w ciężkich warunkach na niewielkim skrawku wyzwolonej ziemi polskiej okrzepła już dziś.

Na podstawie rozszerzenia Rządu Tymczasowego został powołany Rząd Jedności Narodowej; tym samym nastąpiła likwidacja, czyli przyszła kreska na ten jedyny na świecie „rząd" bez państwa i bez narodu, jaki utrzymywali emigranci londyńscy do lipca 1944 r.

Rząd Jedności Narodowej dlatego tak się nazywa, bo w skład jego weszły wszystkie polskie Stronnictwa Demokratyczne, bo urzeczywistnia on wolę całego narodu.

**Wojsko Polskie — nasza duma i chluba.**

Wojsko Polskie, powstałe z połączenia sił Polski Podziemnej i Armii Polskiej, utworzonej na terenie Z. S. R. R., wpisało w okresie kampanii 1944 — 1945 r. wielkie karty sławy w historii polskiego oręża. Nasza piechota, nasi artylerzyści, czołgiści, lotnicy, walcząc w szeregach I i II Armii Polskiej ramię przy ramieniu z Czerwoną Armią nie tylko wypędzili Niemca z Polski, ale bili go na jego własnej ziemi, zdobywali Berlin i Drezno. Nasz sztandar biało-czerwony w dniu zwycięstwa zawisł nad Berlinem.

W ogniu wojny W. P. wychowało setki i tysiące nowych oficerów, synów robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Niejeden z powracających znajdzie brata czy syna oficerem. Latają nad krajem nasze polskie bojowe samoloty, okryci chwałą na straży naszych nowych granic stoją dziś polscy żołnierze. Wojskowe osadnictwo szerokim pasem obejmie przygraniczną strefę nad Odrą i Nissą, każdy oficer i żołnierz na jakimkolwiek by się nie bił froncie, ma prawo do takiej osady.

**Zakasać rękawy — Polska będzie wielka i silna.**

Wiele trudności stoi na drodze tej Polski przyszłości. Jeszcze nie jest u nas lekko, jeszcze nie ma wszystkiego, co mu się należy za pracę jego — robotnik polski, chłop czy inteligent polski.

Czujemy rezultaty sanacyjnej gospodarki i straszliwych lat niewoli hitlerowskiej. Istnieją jeszcze nadużycia w aparacie państwowym, dokonywane przez ludzi zdemoralizowanych przez Niemców lub po prostu nieuczciwych, wrogich w stosunku do naszego państwa.

Ale istnieje to, co najważniejsze — to, czego nikt nie potrafi zaprzeczyć, czego lud polski nie da sobie odebrać — to, że jest Polska Niepodległa, Silna i Demokratyczna — to, że ziemia w Polsce należy do chłopów, a obszarnika nie ma, że wielki przemysł jest upaństwowiony, że ani Niemcy, ani wielcy kapitaliści już nie wrócą.

A jednocześnie własność prywatna drobna i średnia, czy to na wsi, czy w mieście, jest i utrzymanie i rozwój jej jest zapewnione przez państwo. Tak samo popierana jest przez państwo inicjatywa prywatna, czy to w handlu, czy w przemyśle średnim.

Do Polski trzeba wracać i jest po co wracać.

Nowa Polska ma tak olbrzymie możliwości rozwoju, że każdy kto zechce, znajdzie w Niej godne siebie miejsce.

Chłop jest dziś współgospodarzem Polski. Raz na zawsze skończyły się lata parobków i dziewek dworskich. Czekają na rolników ziemie bauerów, trzeba tylko zagospodarować je. 10-cio hektarowe gospodarstwo z zabudowaniami dostaje polski osadnik na Zachodzie.

# ZIEMIE ZACHODNIE

Setki tysięcy Polaków, zagnanych przez Niemców na obczyznę, już wiele miesięcy a nieraz i lat nie oglądało swej ziemi ojczystej. Nową naszą rzeczywistość powojenną znają oni częstokroć zniekształconą przez propagandę reakcyjną. W związku z tym wiele z naszych osiągnięć nie dotarło wogóle do ich uszu. Do takich osiągnięć należą odzyskane przez Rzeczpospolitą, przez Polskę Ludową ziemie zachodnie.

Ziemie te obejmują obszar o powierzchni 101.000 km², zamieszkiwany przed wojną przez blisko 9 milionów ludzi.

Odzyskanie tych ziem, to wzmocnienie i to znaczne naszego państwa.

Ziemie te posiadają liczne bogactwa naturalne, posiadają wspaniały przemysł i urodzajną glebę.

Przyłączone do Polski tereny przemysłowe obejmują bogate tereny węglowe Śląska Górnego i Dolnego, o możliwościach produkcyjnych ponad 31.000.000 ton rocznie węgla kamiennego, a 17 milionów brunatnego.

Polska zajmie trzecie w Europie, a czwarte na świecie miejsce jako producent węgla (przed Francją i Belgią); za St. Zjed., Z.S.R.R. i Anglią.

Kolosalne złoża rudy cynkowej i ołowianej dawały przed wojną 1.300.000 ton rocznie, żelazne — 40.000 ton, miedziane 281.000 ton, a niklowe 70.000 ton rocznej produkcji.

Przemysł włókienniczy samego tylko Dolnego Śląska przewyższa możliwości włókiennictwa Łodzi i Bielska — razem wziętych.

Bogactwa przemysłowe Zachodu mają znaczenie nietylko dla robotnika, czy inteligenta jako ewentualne miejsce ich pracy. Bogactwa te — to większa ilość produktów przemysłowych jaką otrzyma obywatel polski — czy w mieście czy na wsi, to manufaktura w większej ilości, a więc i tańsza, to obuwie i książka, to pług i kosa, czy maszyna rolnicza.

Przemysł ziem zachodnich zastaliśmy w pewnej części zdewastowany przez Niemców i odbudowujemy go stopniowo.

Posiada on szereg fabryk - olbrzymów, zaliczonych do największych w Europie. Do takich należy np. Oświęcimska fabryka benzyny syntetycznej, przy budowie kt[illegible] zginęło tyle tysięcy naszych rodaków.

Wieś odzyskanych terenów to kraina wysokiej kultury rolnej — to murowana chata, dobra szosa wiejska, to elektryczność i bieżąca woda w domu, oborze i stajni, to wreszcie wysoki urodzaj jaki daje gleba.

Przeciętnie tereny te dawały rocznie: 9.975 qwintali pszenicy, 27.636 qwintali żyta, 8.155 qwintali jęczmienia, 17.614 qwintali owsa, 139.851 qwintali kartofli, 20.102 qwintali buraków cukrowych.

Z hektara zbierano tu przeciętnie:

17.7 qw. — pszenicy
17 „ — żyta
19.5 „ — jęczmienia
18.7 „ — owsa
155 „ — kartofli
265 „ — buraków cukrowych

Przez odzyskanie granicy na Nysie i Odrze otrzymała Polska rozległy dostęp do morza — obecnie nasza granica morska wynosi 550 km zamiast 140 km sprzed wojny.

Dostęp do morza — to łączność z innymi krajami, to tani transport morski — to szerokie okno na świat.

Nie tylko nad Gdańskiem, ale i nad Kołobrzegiem, Szczecinem i innymi portami powiewa obecnie sztandar biało-czerwony.

Ziemie Zachodnie nie są jeszcze zagospodarowane, osadnictwo na tych terenach jest obecnie przeprowadzane.

Wyjeżdżający na osiedlenie się gospodarze wiejscy mają prawo zachować swe gospodarstwo dla któregoś z członków rodziny, a na Zachodzie otrzymują 10-hektarowe osady.

Jasnym jest że Niemcy w miarę napływania osadników polskich, odchodzą. Sporo już jest obecnie miast i powiatów na Zachodzie, gdzie pozostała ich nieznaczna tylko ilość.

Nie pomogą tu litościwi obrońcy, jakich znajdują sobie jeszcze Niemcy zagranicą. Zbyt wiele ponieśliśmy ofiar w tej wojnie, zbyt wielu spośród nas użyźniało te piastowskie, polskie kiedyś ziemie swym potem i znojem, zbyt wiele mogił rodaków naszych zostało na obczyźnie — by mógł Niemiec mieszkać w jednej wsi z Polakiem.

Na Ziemie Zachodnie nie zawsze udawali się ludzie uczciwi. Lata okupacji nauczyły niejednego naszego obywatela kraść, szabrować, wykręcać się od pracy.

W związku z tym władze polskie prowadzą obecnie ostrą walkę z szabrownictwem i szabrownikami.

Wpływa to dodatnio na ugruntowanie naszej władzy na Zachodzie, przyśpiesza uruchamianie przedsiębiorstw, stwarza rosnące bezpieczeństwo dla tych co przybyli na te tereny, by uczciwie pracować i gospodarzyć.

Nasza rodzima reakcja była i jest także obecnie przeciwko włączeniu ziem odzyskanych do Polski. Starała się ona przeszkodzić nam w odzyskaniu tych ziem, przez swe machinacje zagranicą.

Na konferencjach międzynarodowych stanowisko i żądania Polski poparł Związek Radziecki. Na konferencji w Poczdamie St. Zjednoczonych, Zw. Radzieckiego i Anglii uzyskaliśmy oddanie tych ziem już teraz pod administrację polską.

Rodzimi nasi reakcjoniści powiadają, że Polskę można również stworzyć na terenach obcych, w różnych Maczkowach, namawiają do wyjazdów do Kanady, do kopalń belgijskich, co więcej, do pracy nad odbudową Niemiec. I mienią się przytym „patriotami".

Wiekami całymi szukał polski chłop i robotnik chleba na obczyźnie — jechał na karczowanie lasów do Kanady, Brazylii czy w stepy Argentyny, tysiącami szedł na Saksy, do kopalń francuskich czy belgijskich — wszędzie był znany jako dobry pracownik i wszędzie go wykorzystywano jako tanią siłę roboczą, mając go za nic, pomiatając nim.

Do tego samego nawołują obecnie reakcjoniści polscy, namawiając ludzi na dalszą tułaczkę po obcych krajach, handlując polską krwią i potem. A przecież teraz nie brak jest w Polsce ziemi dla dostatnich gospodarstw dla rolnika, ani pracy dla robotnika czy inteligenta polskiego. Polska bowiem jest ziemia aż do Odry, Nisy i Bałtyku — polską tam mamy władzę, polski żołnierz stoi na straży naszego państwa.

K.

# Wincenty Witos nie żyje!

**Dnia 30.X. b. r. w godzinach rannych zmarł w szpitalu w Krakowie WINCENTY WITOS, Wiceprezydent K.R.N., Prezes Polskiego Stronnictwa Ludowego, kilkakrotny premier Rządu Polskiego.**

**Zmarły w chwili śmierci liczył 72 lata.**

**Większość swego życia poświęcił pracy politycznej. Był posłem Sejmu Galicyjskiego i członkiem Parlamentu Austriackiego. W okresie od 1921 do 1926 r. Wincenty Witos odegrał wybitną rolę w życiu politycznym Polski, jako trzykrotny premier i prezes stronnictwa ludowego „Piast".**

**Następne lata, po procesie „brzeskim" spędził w Czechosłowacji. Od roku 1938 przebywa w kraju. W okresie okupacji kilkakrotnie więziony, wywieziony zostaje w końcu do Berlina. Ostatnie miesiące okupacji spędził w Wierzchosławicach, gdzie był stale inwigilowany przez agentów Gestapo, mimo to zdołał nawiązać kontakt z kierownictwem polskiego ruchu podziemnego.**

**W odrodzonej Polsce Wincenty Witos piastował godność Wiceprezydenta K.R.N. i stał na czele Polskiego Stronnictwa Ludowego.**

**W Zmarłym straciła Polska wielkiego Patriotę i wybitnego Męża Stanu, niezmordowanego bojownika o demokrację i lepsze jutro ludu polskiego.**

# Goście zagraniczni w Polsce

### Spółdzielcy angielscy w Polsce

Z Anglii przybyła do Warszawy delegacja angielskiego ruchu spółdzielczego. W pierwszym dniu goście z prezesem Związku Spółdzielni Angielskich na czele złożyli wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Delegacja angielska zabawi w Polsce około dwóch tygodni. Celem wizyty jest zwiedzenie ośrodków spółdzielczych w odrodzonej Polsce i zlustrowanie strat, jakie poniosła spółdzielczość polska na skutek działań wojennych i okupacji niemieckiej.

### Marszałek Lotnictwa Angielskiego w Warszawie

Stolica Polski gościła w dniach od 28—30 ub. m. marszałka lotnictwa Wielkiej Brytanii sir Sholto Douglasa. Marszałek Douglas wziął udział w otwarciu wystawy R.A.F w muzeum Narodowym w Warszawie. Na otwarciu wystawy obecni byli: Premier Osóbka-Morawski, Marszałek Polski Rola-Żymirski, Wiceprezydent K.R.N. prof. Grabski, oraz inni członkowie Rządu i generalicji. Otwarcia wystawy dokonał ambasador Wielkiej Brytanii, który w swym przemówieniu podniósł bohaterstwo lotników polskich, walczących przez sześć lat ramię przy ramieniu z lotnikami angielskimi.

Następnie przemawiał marszałek Douglas który między innymi oświadczył iż wystawa obecna ma na celu pokazanie Polakom części prac R.A.F. i podkreślenie wdzięczności Anglików wobec Polaków za ich wkład w walce w obronie miast i wybrzeży angielskich.

Na zakończenie przemawiał premier Osóbka-Morawski, który podkreślił rolę lotnictwa w obecnej wojnie, wyrażając przy tym nadzieję, że wkład lotnictwa polskiego we wspólnej walce przyczyni się niewątpliwie do zacieśnienia dalszej współpracy obu narodów.

Uroczystość zakończyło przyjęcie w ambasadzie brytyjskiej.

### Przewodniczący polsko-amerykańskiej Rady Pracy u Prezydenta

Prezydent K.R.N. Bierut przyjął w Belwederze Leona Krzyckiego, przewodniczącego polsko - amerykańskiej Rady Pracy. Leon Krzycki jest znanym działaczem społecznym na terenie Ameryki. Zapewnił on Prezydenta, że Polonia Amerykańska uczyni wszystko, by pomóc jaknajszybciej i jaknajskuteczniej dotkniętym klęską wojny — rodakom.

Prezydent Bierut poinformował ze swej strony przedstawiciela Polonii Amerykańskiej o osiągnięciach dotychczasowych oraz o trudnościach, z którymi walczyć jeszcze musi Rząd i Naród polski.

### Leon Jouhaux przyjeżdża do Polski

W dniach od 18—21 listopada odbędzie się w Warszawie Kongres Zw. Zaw. W kongresie wezmą również udział delegacje państw obcych z wiceprezesem Światowej Federacji Zw. Zaw. Leonem Jouhaux na czele.

# PRZEGLĄD PRASY

### Mowa księdza kardynała Hlonda

Cała prasa krajowa cytuje słowa ks. kardynała Hlonda, które wygłosił w Poznaniu podczas Święta Chrystusa Króla. Podajemy je za „Głosem Ludu“:

„Nie lękamy się ani nowego tempa, życia, ani przemian społecznych, ani rządów ludu. My chcemy również dać swój wkład w budowę nowego, lepszego ustroju społecznego i politycznego. Odwiecznym dążeniem polskiego ludu katolickiego było ludowe państwo polskie, nie tolerujące żadnych przywilejów, oparte na sprawiedliwości i wysokiej moralności. Lud polski jest gotów oddać wszystko dla dobra Rzeczypospolitej, gdyż lud ten chce czuć się współgospodarzem Ojczyzny, odpowiedzialnym za jej losy.“

W uroczystościach wzięli udział przedstawiciele Rządu i wojewoda poznański, dr. Vidy-Wirski. Obchód zakończył się wspólnym wyznaniem wiary i odśpiewaniem hymnu „Boże coś Polskę“.

### Przejmowanie majątków od Armii Czerwonej trwa

Nasze władze na terenach odzyskanych w dalszym ciągu przyjmują zarząd majątków poniemieckich od Armii Czerwonej. Między innymi „Głos Ludu“ podaje, że:

„Do przejmowania 2456 folwarków poniemieckich od Armii Czerwonej przystąpiła administracja polska. Dotychczas przejęto 1892 majątki z zabudowaniami, inwentarzem żywym i martwym. Większość zasiewów jesiennych została tu przeprowadzona przez oddziały Czerwonej Armii.“

„Trybuna Dolnośląska“ równocześnie donosi, że:

„Majątek Jacobsdorf został przekazany ostatnio przez Armię Czerwoną władzom polskim. Majątków takich, w których Armia Czerwona miała swoje bazy jest na Dolnym Śląsku jeszcze kilka. Wszystkie one utrzymane są w dobrym stanie, uwzględniając oczywiście zniszczenia spowodowane wojną i szabrem, a wiemy przecież, że i jedno i drugie niczego nie oszczędziły.“

Pozatym przytacza powyższe pismo ciekawe dane statystyczne tysiące stanu pogłowia na Dolnym Śląsku.

„W całym województwie mamy: krów 93.348, koni 26.410, jałówek 13.522, cieląt 13.095, świń 14.985, owiec 9 360, kóz 24.314, drobiu 131.467.“

Z innych znów źródeł donoszą, że na Pomorzu Zachodnim liczba koni wzrosła z 13.000 do 20.000.

### Niemcy opuszczają dobrowolnie Polskę

„Trybuna Dolnośląska“ pisze:

„Obserwujemy ostatnio na ulicach Wrocławia dziwny ruch. Pojawiły się grupy ludzi z wózkami i wózeczkami i na nich załadowane przedmioty codziennego użytku, w szczególności pościel i ubrania oraz paczki z żywnością. To repatrianci niemieccy, którzy zgłosili chęć wyjazdu do Rzeszy. Tak, jak pierwszego—tak, i przez kilka dalszych dni władze polskie odsyłały i odsyłają Niemców do ich ojczyzny, w myśl ogólnych umów, na podstawie których Państwo nasze nie ma mieć mniejszości narodowych, a specjalnie mniejszości niemieckiej. Repatrianci ci są we Wrocławiu odwożeni tramwajami wraz ze swoimi bagażami na dworzec, skąd odjeżdżają do ej- niemieckiej stacji kolejowej. W drodze do stacji, jak i do miejsca przeznaczenia znajdują się pod ochroną specjalnych oddziałów wojskowych, których obowiązkiem jest strzec by repatriantom nie działa się krzywda, lub nie byli narażeni na przykrości ze strony nierozważnych elementów.

Codziennie opuszcza w ten sposób miasto blisko 2 tys osób.“

### Warmia i Mazury nareszcie mają polskiego biskupa

„Życie Warszawy“ donosi:

„W Olsztynie miała miejsce uroczystość ingresu pierwszego polskiego biskupa na Warmii i Mazurach. Jest nim syn ziemi warmijskiej ks. dr. Beusch, który urodził się w Sztumie Ostatnio ks. dr. Beusch był profesorem teologii na Uniwersytecie w Lublinie.

W uroczystości wzięło liczny udział społeczeństwo miasta. Przybywającego biskupa powitano w bramie triumfalnej, gdzie prezydent miasta ob. Latosiński podał mu tradycyjny chleb i sól W przemówieniu prezydent Latosiński podkreślił historyczne znaczenie przybycia na te ziemie biskupa Polaka, który ma kontynuować tradycje Hozjusza, Dantyszka i Krasickiego.“

Cieszymy się, że ludność polska okręgu mazurskiego i Warmii ma nareszcie polskiego duszpasterza. Oby jaknajwięcej naszego kleru napływało na ziemie odzyskane, gdzie ludność nierzadko pozbawiona jest opieki duchownej, albo jeszcze siedzi kler niemiecki.

### Zachód woła o ręce do pracy

Na zachodzie wciąż jeszcze są duże możliwości osiedleńcze, ludzi do pracy jest ciągle za mało. Powoduje to przykre konsekwencje, bo w urzędach, fabrykach, trzeba zostawiać i tolerować Niemców. Nasze sfery gospodarcze przypuszczają, że trzeba będzie zostawić narazie chociaż 500.000 Niemców, którzy jako fachowcy są niezbędni.

A gdzież są Polacy? — Gdzie są nasi fachowcy?

Przecież każdy z nas zdaje sobie doskonale sprawę z tego, że ta półmilionowa rzesza to nasi śmiertelni wrogowie, którzy teraz płaszczą się, ale głęboko kryją w swych sercach chęć zemsty i odwetu. A tymczasem „Głos Ludu“ donosi, że:

„Akcja osadnicza posuwa się wciąż za wolno, odczuwamy ciągły brak rąk do pracy, ciągły brak ludzi. W jednym tylko urzędzie mieszkaniowym II-go obwodu pracuje aż 16 Niemców urzędników i nie mamy ich kim zastąpić To samo w gazowni, to samo w elektrowni.

Na terenie całego powiatu wrocławskiego jest jeszcze wiele lokali odpowiednich na prowadzenie piekarni, masarni, sklepów spożywczych, zakładów reparacji samochodowych, kuźni i zakładów gastronomicznych. W jednej tylko gminie Lipca czeka na właścicieli 7 piekarń, 9 masarni, 13 sklepów, 8 zakładów reparacyjnych Wszystkie lokale częściowo urządzone.

A „Życie Warszawy“ przynosi szereg danych cyfrowych:

„Według urzędowych informacji pełnomocników Rządu na Śląsku Dolnym, Pomorzu Zachodnim i w woj. gdańskim są do objęcia gospodarstwa rolne w następujących powiatach: Milich — 1 500 gospodarstw, Choszczno — 400, Bytom — 10,0 Oleśnica — 150, Drawsko — 600, Kołobrzeg — 630, Ławiczka — 950, Myśliborz — 330, Nowogród — 1060, Pyrzyce— 320, Walcz — 325, Zagórze — 482, Miastko — 200, Słupstk — 3.000, Lembork — 1.300

Powiat Lignica potrzebuje odpowiednich kandydatów na stanowiska referentów, podreferentów i pracowników biurowych Powiat Piła potrzebuje robotników cegielnianych, tartacznych, fachowców do naprawy gazowni, do pralni chemicznych i do uruchomienia fabryki siatek drucianych.

Powiat Starogard zgłosił zapotrzebowanie na 130 czeladników rzemieślniczych: piekarzy, stolarzy, cieśli i murarzy, kowali, ślusarzy i innych

Kto tam pojedzie?

# REPATRIANCI MÓWIĄ

*Spotyka się ich wszędzie, na ulicy, w tramwaju, w sklepie, często w mundurach amerykańskich, na głowach furażerki, w klapach noszą dumnie mosiężne kółka z literami US.*

*Myślał by kto, że to jakiś John czy Charles, a to poprostu Jan i Karol. Chwyta cię za rękę, trzącha po przyjacielsku i pyta czy go nie poznajesz — „Byliśmy przecież razem w Passau, albo w Regensburgu, albo w Norymberdze.*

*Ależ poznaję, poznaję wszystkich. Co prawda nie z nazwiska, ale z munduru z tego kółka z literami US.*

*Są i inni, ubrani po cywilnemu, ale po kroju marynarki odrazu widać, że jest ona dziełem jakiegoś bawarskiego Franza.*

*Wszyscy jesteśmy starymi znalomymi, pytają się zawsze co słychać, a ja indaguję czy są zadowoleni, że wrócili do Polski.*

*Wczoraj spotkałem R. J. — pytam jak zwykle czy zadowolony? — Ma mało czasu, spieszy się, poprostu interesy. Czy zadowolony? — ależ naturalnie, znalazł swego wspólnika sprzed powstania, prowadzą znów razem warsztat stolarski, taką dużą stolarnię, mają moc zamówień, kupę roboty, a przecież tam w Niemczech było beznadziejnie, czekało się, czekało i właściwie na co? Szybko się zegnamy (interesy) ale spotkamy się jeszcze napewno. Napewno.*

*Ale niestety nie wszyscy spotykają wspólników, no i nie wszyscy mają stolarnie, widziałem się wczoraj z W. W. On poprostu pracuje na kolei, jest urzędnikiem w rachubie, no i uczy się. Chodzi na wieczorowe kursy maturalne, musi przecież mieć maturę. Chciałby potem iść na uniwersytet, na chemię, ale to marzenia... Rzeczywistość nie jest taka różowa Jak mu się powodzi? — „Jest ciężko“ — pensja tylko 900 zł, prawie żadnych deputatów, a ma przecież na utrzymaniu żonę. Pokazuje mi swoje drelichowe spodnie i mówi, że nie ma sobie za co kupić drugich, ma tylko te jedne.*

*„Więc, mówią, może trzeba było nie przyjeżdżać, zostać tam, w Niemczech, skoro niezadowolony“. — „Ech“ — przecież tego nie powiedział, ale jest przecież teraz razem ze swoimi, co by robiła żona, gdyby nie wrócili, tylko że najgorszy to znów ten brak mieszkania, mieszkają wszyscy na kupie, ale może się jakoś poprawi, ważne jest to, że są znów razem.*

*Tego samego dnia spotkałem się z panią Janiną. „No i cóż?“ — pytam. — Ależ tam takie straszne plotki opowiadali i to wszystko nieprawda. Wstrzymywałam się z tym wyjazdem, bo słyszałam, że w Polsce nie wolno nosić kapeluszy (a miałam dwa takie ładne), ale noszę teraz ten wiśniowy kapelusz z piórem, pociesza się rezolutnie.* W. G.

# Powróciły jednostki Polskiej Marynarki Wojennej

W ostatnich dniach października powróciły do portu w Gdyni internowane w Szwecji bojowe i szkolne jednostki polskiej marynarki wojennej: łodzie podwodne „Ryś“, „Żbik“ i „Sęp“ oraz statki szkolne „Dar Pomorza“ i „Iskra“.

Przybyłe statki witały entuzjastycznie tłumy mieszkańców wybrzeża i Gdyni. W uroczystościach powitalnych udział wzięli: zastępca Marszałka Polski gen. Spychalski, szef Sztabu Głównego gen. Korczyc, Ministrowie Matuszewski i Jędrychowski oraz goście zagraniczni

# KRONIKA DYPLOMATYCZNA

W godzinach wieczornych Prezydent R. P. Bierut w obecności wiceministra spraw zagranicznych Modzelewskiego, członków korpusu dyplomatycznego przyjął w Belwederze Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Finlandii p. Järnefelta. Przedstawiciel Finlandii wręczając listy uwierzytelniające Prezydentowi Bierutowi, w przemówieniu swym podkreślił serdeczny stosunek Finlandii do Polski i chęć współpracy na polu ekonomicznym obydwóch narodów. Po części oficjalnej Prezydent Bierut odbył krótką rozmowę z Ministrem Järnefeltem na tematy aktualne współpracy polsko-fińskiej.

*

Wiceminister Spraw Zagranicznych Modzelewski przyjął charge d'affaires Królestwa Szwecji p. Brynolfa Enga i radcę ambasady Stanów Zjednoczonych Meksyku w Moskwie. Eduardo Espinosa y Prieto.

*

W tym samym dniu przybył do Warszawy charge d'affaires Królestwa Norwegii, były konsul norweski w Gdańsku Lauritz Myreböe. W najbliższych dniach oczekiwane jest przybycie Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Norwegii Danielsona.

*

Marszałek Polski Rola - Żymierski przeprowadził konferencję z ambasadorem U. S. A. Bliss-Lane.

*

Attaché wojskowy Wielkiej Brytanii gen. dyw. Richards i wicekonsul Scott zwiedzili Lublin i Majdanek. Goście zagraniczni dali wyraz swemu mu głębokiemu oburzeniu na widok miejsc zbrodni hitlerowskich.

*

Prezes Rady Ministrów Osóbka-Morawski przyjął na audiencji ambasadora Włoch p. Eugenio Reale.

*

Z okazji święta narodowego Czechosłowacji Minister Pełnomocny Republiki Czechosłowackiej Józef Hajert, wydał uroczyste przyjęcie, na którym obecni byli członkowie Rządu z premierem na czele, korpus dyplomatyczny, przedstawiciele świata kulturalno - oświatowego, oraz członkowie prasy zagranicznej.

*

Minister Sprawiedliwości Świątkowski, rewizytował ambasadorów Wielkiej Brytanii i Włoch. Przedmiotem rozmowy były zagadnienia z dziedziny sądownictwa i ustawodawstwa.

*

Wiceminister Spraw Zagr. Zb. Modzelewski przyjął ambasadora Z. S. S. R. Lebiediewa.

*

Nowomianowany poseł R. P. przy rządzie szwajcarskim Jerzy Putrament, wręczył prezydentowi Szwajcarii Steigerowi listy uwierzytelniające. Prezydent w przemówieniu swym skierowanym do posła polskiego w serdecznych słowach wyraził swą szczerą radość spowodu nawiązania stosunków z Rządem Polskim. „Szwajcaria była zawsze pełna uznania i podziwu dla bohaterstwa Narodu Polskiego dla potęgi ducha jej artystów i wieszczów“ zakończył prezydent.

# NASZ PRZEMYSŁ

Znany dziennikarz i literat amerykański, bawiący doniedawna w Polsce, Livny Brant, korespondent „Chicago Sun" w rozmowie z przedstawicielem P.A.P. powiedział: „Polska jest najbardziej zniszczonym krajem w Europie, ale tym niemniej mogę śmiało powiedzieć, iż pod względem tempa odbudowy wybiła się na pierwsze miejsce".

Słowa amerykańskiego dziennikarza, to nie pusty frazes.

Polska bije żywym i mocnym tętnem przemysłowo-gospodarczym. Od zadymionych terenów Śląska poprzez las kominów fabrycznych Łodzi,, aż do wybrzeży Bałtyku widać dźwigający się przemysł polski, widać odradzające się życie gospodarcze.

Nie zrażają nas szalone trudności, olbrzymie braki.

Z dniem każdym wzrasta produkcja naszych fabryk metalurgicznych i hut Śląska, coraz więcej tkanin wypuszczają zakłady włókiennicze Łodzi, coraz większy ruch w odbudowujących się portach Gdańska, Gdyni i Szczecina. Z dnia na dzień zwiększa się wydobycie i wywóz węgla. Z każdym tygodniem powracają wywiezione urządzenia naszych fabryk z C.O.P.

Fabryki w Mościcach, w Pionkach, Zakłady Starachowickie, Ostrowieckie i wiele, wiele innych odnajduje swoje warsztaty, swoje maszyny i sprowadzają je na dawne miejsce.

Biuro rewindykacji i odszkodowań wojennych przy Ministerstwie Przemysłu wyrewindykowało dotychczas około 3.000 obiektów przemysłowych, które urządzenia całkowicie, lub częściowo powróciły do kraju.

Wiele maszyn jest w drodze. Trudności transportowe opóźniają w dużym stopniu nadejście całych urządzeń fabrycznych.

Fabryki takie, jak Huty Ludwików, Polskie Zakłady Inżynierii „Ursus", Państwowe Zakłady Kauczukowe „Fiastów", Państwowe Fabryki Związków Azotowych w Mościcach, Fabryka Braci Kobylańskich (dawn. Gerlach), Wytwórnia Prochu w Pionkach, Fabryka Sygnałów Kolejowych w Bydgoszczy, Z. E. O. R. K., Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych i wiele innych mniejszych i większych zakładów przemysłowych ściąga do swych warsztatów wywiezione przez Niemców maszyny, obrabiarki, transformatory itp.

Wiele urządzeń odnaleziono na terenie Niemiec i Austrii.

Dzięki staraniom delegatur biura rewindykacji zostały one zabezpieczone i w niedługim już czasie sprowadzone zostaną do kraju, gdzie czekają na nie powstające fabryki i nowoutworzone warsztaty pracy.

Niedługo już C. O. P. ożywi ruch przedwojenny i zatętni tym samym życiem, jakim tętni Śląsk, serce przemysłu polskiego, podstawa naszej gospodarki wewnętrznej i handlu zagranicznego.

Cyfry mówią same za siebie. Hutnictwo na Śląsku wyprodukowało we wrześniu 47.000 ton wyrobów walcowych, w październiku 58.000 ton. Na listopad przewidywana jest nadwyżka produkcji od 8 — 9.000 ton. Produkcja wyrobów hutniczych za ubiegły kwartał wynosi 200.000 ton.

Huty polskie otrzymały zamówienia na r. 1946 na ogólną sumę 1.200.000 ton.

Huty i kopalnie węgla, to najważniejsze gałęzie naszego przemysłu.

Tak w jednej, jak i drugiej dziedzinie obserwujemy stały wzrost produkcji i wydobycia. Wpłynęło na to przedewszystkiem uruchomienie coraz nowych hut i kopalń, oraz reorganizacja urządzeń i samej pracy.

W połączeniu z solidarnym wysiłkiem robotników i inżynierów daje coraz to lepsze rezultaty.

I tak, jak hutnictwo notuje stałą zwyżkę produkcji, tak i górnictwo może się poszczycić podobnymi sukcesami.

W miesiącu marcu załadowywano dziennie przeciętnie 494 wagony węgla, w kwietniu 830, w maju 930, w czerwcu i lipcu ponad 1.200, w sierpniu 1.440, we wrześniu 1.600, a w pierwszej połowie października załadowywano około 1.800 wagonów dziennie.

Największą bolączką naszego przemysłu jest transport.

Niemcy ustępując z Polski zniszczyli w 70% polski tabor kolejowy, warsztaty, parowozownie, fabryki wagonów i lokomotyw. Mimo to polskie koleje państwowe z dniem każdym poprawiają stan transportu, tak towarowego, jak pasażerskiego.

Odbudowuje się fabryki urządzeń kolejowych, uruchamia się coraz to nowe parowozownie i warsztaty reparacyjne. I tak warsztaty kolejowe w ciągu ostatniego półrocza naprawiły 2.103 parowozów, 1.368 wagonów osobowych, 13.470 wagonów towarowych. W miesiącu październiku wyremontowanych zostanie ponad 22.000 wagonów.

Czynne są już fabryki parowozów w Chrzanowie i Poznaniu. W najbliższych dniach uruchomiona zostanie fabryka wagonów w Sanoku. Fabryki w Chrzanowie i Poznaniu wyprodukują w r. b. 67 lokomotyw. Na rok 1946 przewidziane jest wypuszczenie ponad 200 nowych parowozów i około 15.000 węglarek.

Do usprawnienia naszego transportu przyczyni się niewątpliwie przebudowa linii szeroko-torowych na Śląsku i w Polsce Centralnej. Prace te są już na ukończeniu.

W przemyśle polskim oprócz hutnictwa i górnictwa ważną rolę odgrywa przemysł budowlany. Cementownie nasze na Śląsku zaspakajają olbrzymie zapotrzebowanie wewnętrzne. W ostatnich miesiącach eksport cementu zajmuje poważne miejsce w naszym eksporcie zagranicznym.

Oprócz tego uruchomiono szereg fabryk, jak fabryki papy dachowej (11), fabryki przemysłu drzewnego (30), huty szklane, produkcja których osiągnęła stan przedwojenny. Bardzo ważną rzeczą jest uruchomienie szeregu fabryk przemysłu skórzanego. Do tej pory na Śląsku tylko uruchomiono 19 garbarni, 9 fabryk obuwia i 3 fabryki pasów skórzanych. Szereg innych tym podobnych fabryk i warsztatów uruchomiono na terenie całej Polski, pozostałe odbudowuje się.

Czynne są już fabryki przemysłu chemicznego i rafinerie nafty. Przeprowadzone zostały ostatnio przez komisję geologiczną Instytutu Naftowego w Krośnie badania naukowo - techniczne w poszukiwaniu nafty w okolicy Mszany Dolnej i Żywca. Geologowie naftowi twierdzą, że możliwym jest znalezienie nowych złóż ropy i gazów na terenie Zachodnich Karpat i Podgórza.

Obok zagadnienia terenów roponych i gazowych polskie sfery gospodarcze absorbuje druga sprawa: uprawa i przeróbka roślin włóknistych.

Naskutek powrotu do Polski ziem zachodnich polski przemysł przędzalniczo - lniany powiększył się trzykrotnie w stosunku do stanu przedwojennego.

Otrzymaliśmy piękne, nowocześnie urządzone zakłady w Kamieniogórze, Wrocławiu i innych miejscowościach na Śląsku Opolskim. Zwiększyło się również zapotrzebowanie przemysłu olejarskiego i to nietylko dla celów technicznych, gdyż w braku tłuszczów zwierzęcych muszą je zastąpić oleje roślinne.

Plan gospodarczy na r. 1946 przewiduje zwiększenie obszarów pod uprawę roślin włóknistych z 25.000 ha do 100.000 ha.

Zwiększony obszar uprawy lnu i konopi da nam surowiec, z którego wyprodukować będzie można 100 milionów metrów tkanin i 10 milionów kg. oleju.

Ponadto Instytut Włókienniczy przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Włókienniczego w Łodzi przeprowadza badania nad włóknami sztucznymi, mającymi za podstawę surowiec krajowy.

Przy równoczesnym rozwoju hutnictwa polskiego i ciągłym wzroście wydobycia i eksportu węgla rozwijają się porty polskie: Gdańsk, Gdynia, Szczecin.

Rząd polski kładzie szczególny nacisk na odbudowę portów i ich urządzeń.

Na ostatnim posiedzeniu komisji morskiej w Gdańsku, na której obecni byli prezydent K. R. N. Bierut, premier Osóbka - Morawski, delegat Rządu dla spraw morza i wybrzeża, inż. Kwiatkowski, uchwalono, iż należy opracować program morski Państwa Polskiego, uwzględniający rolę Polski, jako państwa tranzytowego, i kolejność rozbudowy poszczególnych sieci komunikacyjnych w arteriach dowozowych do portów morskich.

O wzrastającym ruchu w portach naszych świadczą następujące dane:

w dniach od 1 — 10 ub. m. w portach Gdańska i Gdyni załadowano 28.800 ton węgla eksportowego, 630.000 ton węgla bunkrowego i 3.835 ton koksu. Równocześnie wyładowano około 15.000 ton drobnicy z U. S. A. i Kanady, Anglii i Szwecji, z 10.000 ton celulozy z Finlandii, ponad 2.500 samochodów z Anglii, Kanady i U. S. A., 298 ton żywca, oraz 15.000 ton rudy szwedzkiej i rosyjskiej.

W najbliższym czasie naskutek zwiększenia tonażu nastąpi w obu portach przeładowanie 20.000 ton rudy szwedzkiej.

Ruch statków ciągle wzrasta. W pierwszej dekadzie października do portów Gdyni i Gdańska zawinęło 118 statków. W chwili obecnej port gdański zdolny jest przeładować 6.000 ton dziennie.

„Mamy w swym ręku trzeci co do wielkości skoncentrowany okręg przemysłowy na kontynencie Europy" — powiedział inż. Kwiatkowski na ostatnim posiedzeniu komisji morskiej w Gdańsku". — Musimy więc nasze urządzenia morskie stopniowo przystosowywać do odmiennej struktury gospodarczej, która charakteryzować się będzie jako struktura o przewadze przemysłowo - handlowej"

D. P.

# MĘŻOWIE STANU ZAGRANICĄ

## MIN. SPRAW ZAGR. W AMERYCE

Przed dwoma tygodniami wyjechał do Stanów Zjedn. A. P. polski minister spr. zagr. W. Rzymowski. — Celem wizyty naszego ministra w Ameryce było podpisanie w imieniu Rządu Jedności Narodowej Karty Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Akt podpisania Karty odbył się bardzo uroczyście przy udziale sekretarza stanu Byrnesa oraz przedstawicieli amerykańskiego świata politycznego i dyplomatycznego.

W czasie pobytu swego w Stanach Zjednoczonych odbył minister Rzymowski szereg rozmów z członkami parlamentu amerykańskiego. Między innymi poruszono kwestię pomocy Stanów Zjednoczonych dla odbudowującej się Polski. Dnia 29 ub. m. opuścił minister Rzymowski Stany Zjednoczone, żegnany serdecznie przez dyplomatów amerykańskich i przedstawicieli tamtejszej Polonii.

## WICEPREMIER MIKOŁAJCZYK W KANADZIE

Bawiący w Kanadzie wicepremier St. Mikołajczyk, kierownik polskiej delegacji na międzynarodowy kongres F. A. O. (Organizacja Wyżywieniowa i Rolnictwa) został wybrany członkiem Komisji Głównej. Przy tej sposobności wicepremier Mikołajczyk wygłosił przemówienie, w którym podkreślił niebezpieczeństwo obecnego stanu rzeczy, kiedy jedne narody cierpią nędzę, przy równoczesnym niszczeniu zbiorów przez inne narody, nie mające bezpośrednich odbiorców.

## MINISTER PRZEMYSŁU W AMERYCE

W ub. miesiącu bawił w Stanach Zjedn. A. P. Minister przemysłu Minc. Celem podróży ministra Minca było nawiązanie z krajami Ameryki Półn. żywszych stosunków handlowych i wymiany przemysłowej.

# Polska na arenie międzynarodowej

**Zjazd studentów**

Akademicy polscy wezmą udział w międzynarodowym zjeździe studentów w Londynie, który odbędzie się w dniach od 10—11 listopada.

Również Międzynarodowy Kongres Akademicki w Pradze (17—23 listopad) reprezentowany będzie przez delegacje studentów polskich.

**Światowy Kongres Młodzieży**

Na Światowy Kongres Młodzieży w Londynie Polska wysłała delegację, w skład której weszli przedstawiciele wszystkich organizacji młodzieżowych w Polsce. Kongres reprezentowany jest przez 600 delegatów z 63 państw.

Podczas kongresu przemawiali premier Attlee i brytyjski minister handlu Stafford Cripps. Obaj mówcy podkreślili fakt, iż gwarancją pokoju światowego są nie tylko traktaty międzynarodowe, ale głównie węzły przyjaźni. A węzły zadzierzgnąć i wzmocnić może młodzież całego świata. Takie są cele obecnego Wszechświatowego Kongresu Młodzieży.

**Prawnicy polscy w Londynie**

W Londynie bawiła ostatnio polska delegacja prawnicza z prokuratorem dr. Sawickim na czele. Delegacja nawiązała kontakt z Międzynarodowym Trybunałem, który sądzić będzie głównych przestępców hitlerowskich w Norymberdze. Prawnicy polscy na zaproszenie prokuratora głównego Jacksona wezmą udział w wielkim procesie norymberskim.

W skład delegacji polskiej wyznaczeni zostali: prokurator dr. Sawicki, prokurator Sądu Najwyższego Kurowski, oraz dr. dr. Cyprian i Estreicher.

Delegaci polscy omawiali również w Londynie sprawy procesu Polaków w Paderborn.

**Międzynarodowe Biuro Pracy**

W odbywających się w Pradze obradach Międzynarodowego Biura Pracy, delegacja polska bierze wybitny udział. Polska reprezentowana jest we wszystkich komisjach. Minister Stańczyk wybrany został jednogłośnie przewodniczącym komisji do kontroli umów.

**Naukowcy polscy we Francji**

Polska delegacja Ministerstwa Zdrowia w osobach dr. Szczygla, docenta dr. Biernackiego i dr. Telatyckiego podczas swego pobytu we Francji nawiązała kontakt z francuskimi kołami lekarsko-naukowymi. Delegacja otrzymała od instytutów Francji szereg niezbędnych szczepów bakteryjnych, które zostały zniszczone przez Niemców. Ponadto francuskie koła naukowe prześlą Polsce wszystkie pisma lekarsko naukowe z okresu okupacji.

## Nauczyciele i naukowcy polscy wracają do kraju

W ostatnich dniach bawił w Londynie rektor uniwersytetu warszawskiego prof. Stefan Pieńkowski. Podczas swego pobytu prof. Pieńkowski nawiązał kontakt z angielskim światem naukowym i przebywającymi na przymusowej emigracji polskimi uczonymi; między innymi profesorowie: Brzeski, Komarnicki, Wiśniewski (prawo), Płużański (budowa maszyn) Jurasz (chirurgia), Koskowski (farmakologia), Łukasiewicz (znany filozof i logistyk).

Ogółem na ziemi angielskiej przebywa dotychczas 85 profesorów i 60 docentów. Wszyscy uczeni zgłosili chęć jaknajszybszego powrotu do kraju.

W celu szybkiego zorganizowania powrotu uczonych polskich w najbliższym czasie wyjedzie do Londynu trzyosobowa delegacja profesorów warszawskich, która korzystając z pełnego poparcia władz brytyjskich, zwiedzi wszystkie ośrodki polskie w Anglii i na terenie okupacji zachodniej, skąd sprowadzi naszych uczonych, których kraj tak bardzo potrzebuje.

W tym samym czasie przybył do Warszawy kpt. Gaździecki delegat Centralnego Szkolnictwa Polskiego w Niemczech, w celu zorganizowania repatriacji nauczycielstwa polskiego, zatrudnionego w ramach Centr. Szkol. Polskiego w Niemczech.

Po omówieniu bliższych szczegółów w Urzędzie Repatriacji Polaków z Zachodu kpt. Gaździcki przyjęty został przez Ministra Oświaty Wycecha, z którym uzgodnił program zatrudnienia nauczycielstwa w kraju.

Centrala Szkolnictwa Polskiego w Niemczech została zorganizowana zaraz po wkroczeniu wojsk alianckich. Instytucja ta, z prezesem Tadeuszem Pasierbińskim na czele, założyła przeszło 200 przedszkoli, 450 szkół powszechnych, 60 kursów zawodowych z zakresu szkół średnich.

Do szkół tych uczęszczało około 100 tys. młodzieży polskiej.

# SPISY OBOZÓW POLSKICH ZAGRANICĄ

## Obóz polski w Schömberg, Wirtembergia, okupacja francuska

| | |
|---|---|
| Adamiak Mikołaj | 9.10.1908 |
| Adrian Edmund | 10.11.1901 |
| Antosiewicz Mieczysław | 9.12.1923 |
| Anuszkiewicz Franciszek | 5.10.1920 |
| Augustyn Helena | 3.3.1900 |
| Aulich Wilhelm | 4.1.1899 |
| Bać Helena | 9.8.1895 |
| Bać Ignacy | 6.9.1899 |
| Bać Józef | 26.6.1926 |
| Badnarz Stanisław | 12.9.1925 |
| Balcerek Janina | 19.11.1913 |
| Balcerek Józef | 10.2.1914 |
| Banaszewski Stanisław | 4.6.1907 |
| Barchanowski Grzegorz | 12.9.1902 |
| Bartków Anna | 18.6.1888 |
| Bartys Marian | 14.1.1932 |
| Bartys Stanisław | 6.4.1906 |
| Bartyzel Anna | 7.4.1923 |
| Basiak Czesław | 20.7.1931 |
| Basiak Eugeniusz | 30.3.1935 |
| Basiak Jadwiga | 15.10.1939 |
| Basiak Józef | 2.12.1898 |
| Basiak Marian | 16.6.1927 |
| Basiak Stefan | 8.7.1929 |
| Basiak Stefania | 15.7.1902 |
| Beniak Stanisław | 15.9.1906 |
| Bielecka Stefania | 8.3.1907 |
| Bielecki Józef | 31.8.1914 |
| Bobak Wawrzyniec | 1902 |
| Bobrowska Maria | 15.10.1900 |
| Bomba Tadeusz | 6.5.1922 |
| Bondarenko Jan | 8.3.1922 |
| Bocheński Józef | 18.1.1912 |
| Bolewski Kazimierz | 11.10.1919 |
| Bora Jan | 25.3.1921 |
| Borkowski Stanisław | 28.4.1921 |
| Borsuk Franciszka | 29.1.1907 |
| Borsuk Urszula | 23.2.1916 |
| Brózda Stefan | 7.7.1914 |
| Borys Henryk | 1.11.1910 |
| Brzeski Jan | 24.5.1913 |
| Brzuskiewicz Maria | 12.12.1897 |
| Bujak Stefan | 15.3.1903 |
| Bujas Stanisław | 13.4.1910 |
| Całka Adam | 13.1.1927 |
| Całka Kazimierz | 2.5.1924 |
| Chabiński Henryk | 8.4.1921 |
| Chajtek Jan | 31.10.1914 |
| Chajtek Marianna | 29.8.1906 |
| Chmielarz Józef | 24.2.1907 |
| Chmielarz Maria | 24.2.1914 |
| Chmielecki Marian | 24.1.1909 |
| Chmura Stanisław | 26.2.1927 |
| Cichoń Tadeusz | 22.7.1928 |
| Ciesielska Stanisława | 4.6.1922 |
| C'onko Stefan | 23.12.1916 |
| Ciżman Maria | 7.71926 |
| Cyl Józef | 23.1.1914 |
| Cyl Maria | 14.8.1910 |
| Cyl Maria | 3.3.1945 |
| Cyrta Jan | 30.1.1925 |
| Czajkowski Władysław | 26.9.1913 |
| Czajczyński Stanisław | 3.5.1905 |
| Czarnik Piotr | 29.6.1921 |
| Czarny Stefan | 10.8.1920 |
| Czech Aleksander | 9.10.1919 |
| Czerw Edward | 30.10.1944 |
| Czerw Leokadia | 4.6.1925 |
| Czerw Wiktor | 26.7.1911 |
| Czubińska Maria | 14.11.1927 |
| Czubiński Michał | 27.9.1932 |
| Czubiński Mikołaj | 21.4.1899 |
| Czubińska Zofia | 14.3.1903 |
| Dietrich Helena | 18.3.1904 |
| Dietrich Krystyna | 1.1.1923 |
| Dietrich Zygmunt | 20.9.1926 |
| Dolecka Zofia | 20.11.1924 |
| Domżał Józef | 4.4.1893 |
| Dragowska Eugenia | 15.11.1910 |
| Drożdziel Ewa | 16.12.1903 |
| Durma Janina | 15.8.1912 |
| Durma Waleria | 15.1.1919 |
| Dyk Jan | 17.1.1918 |
| Dyk Stefania | 24.12.1926 |
| Dyląg Helena | 24.5.1917 |
| Dyląg Zygmunt | 24.7.1915 |
| Dzięgielewski Stefan | 16.6..1907 |
| Dziegelewski Wojciech | 12.4.1910 |
| Dzikowska Genowefa | 18.5.1924 |
| Dzikowski Zygmunt | 24.9.1920 |
| Esmund Ludwik | 27.7.1891 |
| Ferche Teodor | 18.2.1903 |
| Filańska Irena | 11.11.1938 |
| Filańska Stanisława | 26.4.1916 |
| Filańska Rozalia | 2.4.1945 |
| Filański Czesław | 7.7.1937 |
| Filański Jan | 3.7.1906 |
| Formuszewicz Janina | 29 5.1926 |
| Formuszewicz Leon | 28.3.1908 |
| Frączek Jan | 23.3.1903 |
| Frączek Józef | 2.10.1938 |
| Frączek Józefa | 24.6.1911 |
| Frączek Maria | 8.6.1945 |
| Gajda Edward | 10.12.1919 |
| Garmis Marian | 28.1.1923 |
| Gawron Władysław | 22.7.1917 |
| Glapa Stanisław | 25.2.1903 |
| Glińska Albina | 1.3.1931 |
| Glińska Rozalia | 1.10.1906 |
| Gliński Piotr | 19.5.1920 |
| Gliński Wincenty | 1.7.1897 |
| Gniłko Bogusław | 11.1.1923 |
| Górak Anna | 26.7.1912 |
| Górak Maria | 25.4.1913 |
| Górak Stefan | 15.7.1907 |
| Grabowska Regina | 31.5.1923 |
| Grela Zofia | 17.5.1917 |
| Gręda Maria | 24.1.1897 |
| Grot Jan | 15.5.1912 |
| Grylewski Józef | 13.2.1911 |
| Grzelak Józef | 21.3.1885 |
| Halejcio Stefan | 23.12.1921 |
| Hałuszko Jarosław | 20.3.1930 |
| Hałuszko Maria | 10.8.1945 |
| Hałuszko Parańka | 13.5.1914 |
| Hałuszko Piotr | 20.6.1909 |
| Hałuszko Stefania | 20..2.1941 |
| Harlacz Jan | 17.10.1898 |
| Hechlewicz Stanisław | 10.12.1924 |
| Herod Paweł | 8.4.1919 |
| Homma Jan | 3.8.1914 |
| Iglewski Kazimierz | 4.3.1908 |
| Iwanuszko Maria | 10.5.1922 |
| Jachnik Stanisław | 7.9.1907 |
| Jagielski Jakub | 4.9.1901 |
| Jajo Eugeniusz | 3.11.1921 |
| Jajo Maria | 4.5.1918 |
| Jakubowska Michalina | 2.2.1932 |
| Jakubowski Michał | 3.10.1913 |
| Janawa Aleksander | 2.3.1914 |
| Janicki Józef | 18.3.1901 |
| Janik Stefan | 4.7.1919 |
| Jankiewicz Jan | 6.5.1908 |
| Jaśkiewicz Stefania | 23.1.1914 |
| Jarmarczuk Adam | 7.5.1925 |
| Jarosz Genowefa | 4.9.1919 |
| Jewtuszek Eugeniusz | 5.12.1923 |
| Jewtuszek Sabina | 20.7.1919 |
| Jędrychowski Aleksander | 8.5.1909 |
| Jędrychowska Berta | 31.10.1905 |
| Jurkiewicz Józef | 22.10.1907 |
| Kabała Stefan | 22.9.1905 |
| Kaczan Michał | 25.12.1921 |
| Kaczmar Anna | 13.12.1923 |
| Kaczmarczyk Irena | 1.1.1925 |
| Kadłubowski Henryk | 22.10.1922 |
| Kania Józef | 11.10.1907 |
| Kasprzak Jan | 12.9.1905 |
| Kasprzak Roman | 24.2.1916 |
| Kaszuba Stanisława | 244.1926 |
| Kardyl Piotr | 27.7.1912 |
| Kapa Franciszek | 24.10.1898 |
| Kaczmarek Józef | 16.2.1926 |
| Kaczmarek Roman | 17.2.1920 |
| Kaczmarek Wanda | 1.9.1924 |
| Kazimierczak Ignacy | 10.11.1910 |
| Kędzia Ludomir | 14.2.1922 |
| Kędzierski Wacław | 28.9.1391 |
| Kierszniowska Maria | 10.5.1886 |
| Kipczak Jan | 2.2.1920 |
| Kipczak Zofia | 9.9.1925 |
| Kiwacki Stanisław | 3.12.1911 |
| Klecko Józef | 2.7.1917 |
| Klecko Helena | 27.7.1924 |
| Kleszcz Anna | 25.7.1897 |
| Kleszcz Julia | 7.5.1935 |
| Klimkiewicz Czesława | 22.5.1909 |
| Klita Helena | 18.3.1933 |
| Klita Józefa | 13.3.1931 |
| Klita Julia | 1.6.1895 |
| Kociński Karol | 4.11.1900 |
| Kolesińska Helena | 5.9.1943 |
| Kolesińska Maria | 15.3.1921 |
| Kolner Józef | 24.1.1927 |
| Kolesińska Sabina | 20.3.1927 |
| Konopa Jan | 31.3.1900 |
| Koprwas Jan | 10.1.1919 |
| Kopystyńska Anna | 14.2.1919 |
| Kowalczyk Józef | 24.2.1906 |
| Kowaluk Piotr | 30.1.1927 |
| Kowalik Maria | 10.5.1927 |
| Kozak Ludwik | 19.8.1914 |
| Kozielecki Franciszek | 11.2.1912 |

| | |
|---|---|
| Kozioł Henryk | 1.9.1926 |
| Kozłowski Tytus | 23.2.1923 |
| Kraszewska Ewa | 24.4.1926 |
| Krakowski Leopold | 21.10.1904 |
| Krawczyk Michał | 22.4.1910 |
| Krasny Ignacy | 10.8.1903 |
| Krupa Stefan | 27.1.1920 |
| Krzynowek Kazimierz | 11.10.1902 |
| Krupiński Józef | 31.1.1872 |
| Kwit Wojciech | 27.9.1923 |
| Kruczek Bronisława | 10.11.1922 |
| Kubat Stefan | 8.10.1914 |
| Kubicz Maria | 5.6.1928 |
| Kulesz Piotr | 17.6.1895 |
| Kuzmiec Katarzyna | 1898 |
| Kulpa Władysław | 19.10.1913 |
| Kudła Franciszek | 5.2.1916 |
| Kunysz Józef | 26.11.1911 |
| Kunysz Janina | 10.10.1921 |
| Kuzak Mieczysław | 23.8.1928 |
| Kuzak Władysław | 11.10.1893 |
| | |
| Laudański Janusz | 26.7.1930 |
| Lisowska Maria | 8.9.1899 |
| Lubieniecki Jerzy | 6.6.1925 |
| Łącz Maria | 15.5.1927 |
| Łączyński Tadeusz | 25.6.1916 |
| Mączka Anna | 25.4.1923 |
| Maj Edward | 5.10.1927 |
| Majewska Wanda | 23.6.1907 |
| Majkowska Faina | 7.6.1923 |
| Majkowski Władysław | 29.9.1915 |
| Makowska Krystyna | 2.6.1926 |
| Makowski Zygmunt | 21.6.1923 |
| Maćkowiak Jan | 23.5.1906 |
| Makohoz Anastazja | 25.10.1920 |
| Mankała Władysław | 17.8.1898 |
| Mańko Kazimierz | 9.6.1945 |
| Mańko Maria | 10.11.1918 |
| Marek Józef | 29.8.1902 |
| Mariańska Stanisława | 234.1895 |
| Maszewska Hanna | 6.8.1930 |
| Maszewska Helena | 18.8.1909 |
| Maszewski Walenty | 312.1900 |
| Marasek Aleksander | 11.1.1910 |
| Marasek Leokadia | 29.9.1913 |
| Mateńkiewicz Franciszek | 20.7.1900 |
| Matuszewski Stanisław | 13.4.1916 |
| Matusik Józef | 113.1921 |
| Mendela Jerzy | 12.3.1925 |
| Metryka Władysława | 28.4.1928 |
| Michalski Marian | 8.4.1925 |
| Michalski Mieczysław | 1.1.1921 |
| Mianowski Ignacy | 17.1.1914 |
| Misztal Stanisław | 13.12.1924 |
| Mikułowska Zofia | 27.1.1897 |
| Mittelstaedt Urszula | 3.10.1920 |
| Młynarczyk Konstanty | 24.10.1891 |
| Moczygęba Stanisława | 29.12.1926 |
| Molska Aniela | 7.8.1919 |
| Mokietowicz Roman | 11.11.1919 |
| Mrugała Anna | 10.4.1923 |
| Mrzygłód Anna | 27.7.1918 |
| Mul Edward | 10.8.1928 |
| Mularczyk Władysław | 11.5.1919 |
| | |
| Nasiorowski Stanisław | 23.4.1923 |
| Nauniuk Eugeniusz | 30.8.1919 |
| Nawaleniec Jan | 23.12.1925 |
| Nawrocki Jan | 29.4.1912 |
| Nędza Antoni | 18.2.1891 |
| Nędza Maria | 20.8.1916 |
| Nędza Zdzisław | 5.10.1944 |
| Nieckula Józef | 24.2.1921 |
| Nieć Monika | 1.2.1921 |
| | |
| Ogrodnik Janina | 28.3.1925 |
| Olenicz Michał | 11.10.1924 |
| Oleszczuk Jan | 15.1.1900 |
| Opasińska Henryka | 26.8.1925 |
| Otola Danuta | 24.1.1924 |
| Otola Helena | 31.1.1918 |
| Otola Wincenty | 4.2.1913 |
| | |
| Pacia Lucjan | 27.9.1927 |
| Palacz Władysław | 16.8.1911 |
| Paszt Edward | 2.7.1927 |
| Paszt Katarzyna | 5.5.1910 |
| Paszt Maria | 2.2.1934 |
| Paszt Stanisława | 24.3.1932 |
| Paruch Kazimierz | 25.2.1892 |
| Patek Józefa | 17.6.1919 |
| Paterek Józef | 30.6.1902 |
| Paul Marian | 17.1.1924 |
| Pawłowski Stefan | 22.1.1898 |
| Piasecka Anna | 5.9.1911 |
| Piasecki Wawrzyniec | 27.8.1907 |
| Piątek Stefania | 27.4.1921 |
| Piechocki Jerzy | 13.3.1929 |
| Piechura Anna | 29.3.1925 |
| Piechura Wacław | 26.9.1921 |
| Pietrzak Jan | 28.7.1917 |
| Pietrasiek Edward | 26.6.1922 |
| Pidojma Grzegorz | 15.3.1910 |
| Piotrowski Jan | 27.5.1918 |
| Piotrowska Helena | 18.9.1917 |
| Pisera Wawrzyniec | 5.8.1903 |
| Pisarczyk Alicja | 6.11.1944 |
| Pisarczyk Karolina | 14.1.1924 |
| Pisarczyk Mieczysław | 22.10.1921 |
| Pisarczyk Wacław | 17.1.1923 |
| Piskorski Jan | 1.8.1918 |
| Pe[illegible]ska Stefania | 7.11.1926 |
| Pe[illegible]ska Władysława | 28.4.1928 |
| Pizzno Zofia | 17.10.1926 |
| Pluciennik Jan | 17.7.1927 |
| Planeta Józef | [illegible] |
| Pogorzelski Wacław | 15.1.1901 |
| Polit Władysław | 25.3.1925 |
| Poleniewicz Edward | 3.12.1921 |
| Pośladek Bolesław | 24.3.1925 |
| Prusko Janina | 25.7.1928 |
| Precunka Anna | 12.6.1940 |
| Precunka Maria | 27.4.1917 |
| Precunka Michał | 9.10.1910 |
| Ptak Anna | 17.8.1908 |
| Ptak Anna | 16.11.1903 |
| Ptak Józef | 3.9.1943 |
| Ptak Kazimierz | 19.10.1920 |
| Ptak Stanisław | 26.4.1919 |
| Ptak Tadeusz | 15.3.1938 |
| Ptak Wiktor | 6.11.1903 |
| Ptak Władysław | 2.6.1907 |
| Ptak Władysława | 20.6.1939 |
| Ptaszyńska Waleria | 20.12.1869 |
| | |
| Racubiński Bronisław | 20.10.1905 |
| Ratajska Bronisława | 25.11.1896 |
| Ratajski Józef | 3.6.1897 |
| Ratajczyk Stanisław | 11.12.1922 |
| Rawicka Apolonia | 12.2.1919 |
| Ring Jan | 14.4.1892 |
| Roc Kazimierz | 17.10.1923 |
| Roc Tomasza | 14.3.1926 |
| Roszczyk Feliks | 21.10.1892 |
| Rożnowska Henryka | 12.1.1937 |
| Rożnowska Józefa | 11.3.1907 |
| Rudenko Anna | 11.1.1924 |
| Rożnowski Józef | 12.8.1944 |
| Rudnicka Antonina | 12.6.1928 |
| Ruszała Maria | 23.1.1922 |
| Rydowska Bronisława | 2.4.1920 |
| Rydowski Stanisław | 4.3.1916 |
| Ryk Stanisława | 9.10.1927 |
| Rymarczyk Antoni | 29.3.1890 |
| | |
| Samojeden Piotr | 5.6.1917 |
| Sady Kazimierz | 20.2.1897 |
| Senjo Helena | 10.10.1921 |
| Senjo Wasyl | 28.12.1923 |
| Sidlak Anastazja | 25.4.1901 |
| Sidlak Jadwiga | 20.3.1935 |
| Sidlak Maria | 16.6.1930 |
| Siedlarz Zofia | 18.3.1913 |
| Siennicka Antonina | 20.5.1918 |
| Sikora Adam | 2.11.1918 |
| Simica Grzegorz | 14.7.1923 |
| Skrzypek Jan | 28.12.1913 |
| Skabek Władysław | 3.7.1907 |
| Sobieraj Barbara | 30.7.1931 |
| Sobieraj Irena | 13.1.1907 |
| Socha Antonina | 20.1.1887 |
| Socha Jan | 12.7.1888 |
| Socha Kazimiera | 1937 |
| Socha Tadeusz | 18.12.1936 |
| Socha Władysława | 1.2.1929 |
| Sobczyk Józef | 22.2.1909 |
| Sołtys Teodor | 26.2.1927 |
| Sowińska Anna | 14.11.1927 |

*(Dok. na str. 8).*

# POSZUKUJĄ

Lenka Witolda, Bażuchę Jana, Pipczyńskiego Bronisława, Młyńczyka Mieczysława, Jelonka Stanisława, Bogacza Tadeusza, Ogona Franciszka, b. więźniów obozu konc. w Oświęcimiu — poszukują koledzy. — Ktokolwiek mógłby o nich udzielić wiadomości proszony jest o zawiadomienie Redakcji „Repatrianta".

Zbigniewa Sulkowskiego ur. 16.XII.1915 r. w Rypinie, przebywającego ostatnio w Mauthausen, Block W 11 Nr. 96052 — poszukuje żona Maria Sulkowska, Łódź, Orla 23 m. 33.

Andrzeja Pietrusińskiego, od którego ostatnie wiadomości mieliśmy z Norwegii, poszukuje Wojciech Góralczyk. Rodzina cała i zdrowa.

Kosterskiego Leona, urodz. 23.IV.1911 r. w Warszawie, z ojca Bolesława, matki Marcjanny. Do końca października 1944 r. przebywał w Mauthausen. Poszukuje żona: Kosterska Józefa z synem Romanem, zam. Warszawa, ul. Grochowska 265 m. 25.

Brzozowskiego Feliksa, lat 43, syna Józefa i Aleksandry, przebywającego ostatnio w obozie koncentracyjnym Flossenburg — poszukuje żona Helena Brzozowska, Warszawa, ulica Towarowa 1.

Bełdzikowskiego Stanisława, lat 32, syna Marcina i Marii, przebywającego ostatnio w Dachau — poszukują rodzice Bełdzikowscy, Miejski Rów, pod Tucholą, Pomorze.

Barańskiego Stanisława, lat 43, syna Piotra i Marii, przebywającego ostatnio w Oranienburgu — poszukuje żona Karolina Barańska, wieś Bosowice, gmina Grabki, powiat Stopnica.

Czerwińskiego Zdzisława, lat 22, syna Mariana i Aleksandry, przebywającego ostatnio w Dachau — poszukuje żona Alicja Czerwińska, Warszawa, ulica Wspólna 67.

Celińskiej Zinaidy, lat 43, córki Józefa i Agrypiny, przebywającej ostatnio w Oranienburgu — poszukuje Irena Graczykowska, Wyszogród nad Wisłą, powiat Płock.

Ciesielskiej Zofii, lat 51, córki Antoniego i Konstancji, przebywającej ostatnio w Oranienburgu — poszukuje siostrzenica Cecylia Kleszkowicz, Warszawa, ulica Skorupki 4.

Dziewięckiego Leona, lat 21, syna Kazimierza i Władysławy, przebywającego ostatnio w Stuthofie — poszukuje matka Kazimiera Dziewięcka, Nadarzyn, ulica Narutowicza 5.

Dziembowskiego Józefa, lat 53, syna Leona i Bronisławy, przebywającego ostatnio w obozie Flossenburg — poszukuje Dziembowska, Warszawa — Praga, ulica Stalowa 6.

Gołaszewskiej Anny, lat 52, przebywającej ostatnio w Oświęcimiu — poszukuje Janina Gołaszewska, Warszawa — Targówek, Klementowicka 3.

Golczewskiego Leona, przebywającego ostatnio w Dachau — poszukuje córka Julia Golczewska, Dubienka nad Bugiem, ulica Kościelna.

Gawskiego Stanisława, lat 37, syna Adama i Józefy, przebywającego ostatnio w obozie Neuengamme — poszukuje żona Czesława Gawska, Warszawa, ulica Puławska 64.

Gruchalskiego Jana, lat 38, syna Adama i Ireny, przebywającego ostatnio w Belsen — poszukuje brat Władysław Gruchalski, Warszawa, Saska Kępa, ulica Walecznych 40.

Gutfrańskiego Mirosława, lat 17, przebywającego ostatnio w obozie Litomierzyce — poszukuje matka Władysława Gutfrańska, Warszawa, ul. Angorska 20.

Horna Zdzisława Ludwika, lat 26, syna Eugeniusza i Marii, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje żona Florentyna Horn, Warszawa — Grochów, ulica Mniszewska 24.

Jońskiego Michała, lat 47, syna Franciszka i Marianny — poszukuje żona Lucyna Jońska, Warszawa, ulica Nieświeska 46.

Izbrecht Zofii, lat 38, córki Michała i Elżbiety, przebywającej w obozie Dachau — poszukuje córka Irena Izbrecht, Warszawa — Okęcie, ulica Mickiewicza 45.

Jurzyka Bolesława, lat 28, syna Józefa i Barbary, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje brat Stanisław Jurzyk, Warszawa, ulica Ząbkowska 6.

Kowalskiego Stanisława, lat 44, syna Pawła i Tekli, przebywającego ostatnio w obozie Flossenbürg — poszukuje żona Ludwika Kowalska, Warszawa, ulica Mała 14.

Kalinowskiego Józefa, lat 51, syna Piotra i Mariany, przebywającego ostatnio w obozie Flossenbürg — poszukuje córka Irena Kalinowska, Warszawa, ulica Mała 10.

Kołodziejskiego Piotra, lat 47, oraz Kołodziejskiego Lucjana, lat 21, syna Piotra i Marii, przebywających w obozie Oświęcim — poszukuje Stanisław Kołodziejski, Warszawa, ulica Żereńska 4.

Korasadowicza Jana, lat 24, syna Zygmunta i Aleksandry, przebywającego ostatnio w Litomierzycach — poszukuje Józef Korasodowicz, Opole, Starostwo.

Kalińskiego Krzysztofa, lat 22, syna Czesława i Julii, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje matka Julia Kalińska, Warszawa, ulica Górnośląska 16.

Korczakowskiego Józefa, lat 19, syna Jana i Józefy, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje matka Józefa Korczakowska, Warszawa, ulica Częstochowska 17.

Kahl Janusz, lat 18, przebywający ostatnio w Neuengamme — jest poszukiwany przez Janinę Kirst, Żyrardów, ulica Idzikowskiego 8.

Kibotta Tadeusza, lat 34, syna Dominika i Ludwiki, przebywającego ostatnio we Flossenburgu — poszukuje żona Wanda Kibortt, Łódź, ulica Zawadzka 16-a.

Kobierskiego Aleksandra, lat 26, przebywającego ostatnio w Dachau — poszukuje siostra Leokadia Zielińska, Warszawa, ulica Żelazna 41.

Kozioł Marii, lat 56, córki Mikołaja i Antoniny — poszukuje mąż Paweł Kozioł przez Polski Czerwony Krzyż w Katowicach.

Lüdttke Tomasz Arnold, lat 23, przebywający ostatnio w obozie w Sosnowcu — jest poszukiwany przez Marię Koska, Katowice, ulica Kordeckiego 1-a.

Lecha Jana, lat 43, syna Wawrzyńca i Katarzyny, przebywającego ostatnio w Herzbrücku — poszukuje żona Stanisława Lech, Warszawa, Leszno 51.

Matlak Julian, lat 31, przebywający ostatnio w Hannowerze — jest poszukiwany przez Irenę Churla, Bielsko, ulica Sobieskiego 13.

Millaka Stanisława, lat 56, syna Ludwika i Augustyny, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje żona Janina Millak, Warszawa, Aleja Wojska 23.

Małkiewicza Władysława, lat 38, syna Józefa i Joanny, przebywającego w obozie w Mysłowicach — poszukuje Anastazja Małkiewicz, Będzin, ulica Piłsudskiego 29.

Maciąga Mieczysława, lat 23, syna Władysława i Julii, przebywającego ostatnio w Gusen — poszukuje ojciec Władysław Maciąg, Warszawa, ulica Marszałkowska 1.

Mareckiego Władysława, lat 41, syna Konstantego i Stanisławy, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje kuzynka Janina Rogalińska, Warszawa, ulica Dobra 5.

Matusiewicz Janiny, lat 36, córki Władysława i Marii, przebywającej ostatnio w Oranienburgu — poszukuje mąż Zygmunt Matusiewicz, Warszawa, ulica Wołomińska 49.

Łukasiaka Bronisława, lat 29, syna Józefa i Bronisławy, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje żona Helena Łukasiak, Warszawa, ulica Bracka 18.

Penconka Mariana, lat 34, syna Kazimierza i Heleny, przebywającego ostatnio w Stutthofie — poszukuje żona Zofia Penconek, Warszawa, ulica Belgijska 11.

Pakulskiego Stanisława, lat 59 syna Mikołaja i Marianny, przebywającego ostatnio w obozie Flossenburg — poszukuje żona Julia Pakulska, Warszawa, ulica Bartycka 12.

Poddębskiego Henryka, lat 55, syna Jana i Marii, przebywającego ostatnio w Dachau — poszukuje żona Stanisława Poddębska, Warszawa, ulica Zajęcza 7.

Piekarkiewicza Lecha, lat 21, syna Włodzimierza i Kazimiery, przebywającego ostatnio w Hannowerze — poszukuje ciotka Helena Piekarkiewicz, Warszawa, ulica Pułaska 12.a.

Potkańskiego Czesława, lat 25, syna Jana i Marii, przebywającego ostatnio w Neuengamme — poszukuje siostra Maria Zborowska, Warszawa, ulica Zagórna 12.

*(Dok. ze str. 7-ej)*

| | |
|---|---|
| Sroka Paweł | 3.3.1919 |
| Sroka Jan | 24.9.1921 |
| Stasiak Stanisław | 27.4.1927 |
| Stasiak Stefania | 26.4.1925 |
| Stec Maria | 27.11.1920 |
| Stec Stefan | 5.9.1915 |
| Stec Władysława | 20.11.1910 |
| Stęporek Andrzej | 19.11.1910 |
| Stefaniuk Tekla | 6.1.1912 |
| Stręk Józef | 11.3.1909 |
| Stryjewska Leokadia | 14.11.1923 |
| Stolarska Janina | 5.4.1923 |
| Strzelecki Feliks | 12.7.1902 |
| Szauer Franciszek | 15.8.1904 |
| Szewczuk Janina | 11.2.1923 |
| Szenciło Michał | 15.7.1908 |
| Szewczyk Franciszek | 25.5.1920 |
| Szewczyk Jadwiga | 8.10.1913 |
| Szumik Aleksander | 8.3.1920 |
| Szumik Kazimiera | 23.3.1924 |
| Szopa Edward | 6.10.1936 |
| Szopa Feliksa | 1.10.1910 |
| Szopa Karol | 4.8.1906 |
| Szymczak Jan | 6.12.1893 |
| Szymańska Krystyna | 10.5.1922 |
| Szymański Marian | 7.7.1919 |
| Szymański Ryszard | 28.9.1943 |
| Szczerbiński Hipolit | 13.8.1921 |
| Szczurek Władysław | 21.12.1924 |
| Świdorowicz Teodor | 15.4.1914 |
| Świrad Janina | 31.3.1922 |
| Świtek Agnieszka | 3.4.1888 |
| Świtek Lucyna | 9.5.1923 |
| Świtek Władysław | 11.3.1890 |
| | |
| Tarcz Teresa | 8.11.1929 |
| Tomaszewski Stefan | 2.5.1917 |
| Tosnowiec Józef | 30.8.1917 |
| Trafas Jan | 6.1.1908 |
| Trojan Karol | 22.10.1916 |
| Trumow Tadeusz | 2.12.1924 |
| Turek Władysław | 20.4.1898 |
| Tworek Leonard | 8.2.1917 |
| Tyluski Józef | 30.8.1917 |
| Tyszkiewicz Janina | 26.6.1936 |
| Tyszkiewicz Józefa | 15.7.1907 |
| Tyszkiewicz Kazimierz | 4.7.1927 |
| Tyszkiewicz Wacław | 12.4.1941 |
| Twardowski Józef | 4.8.1925 |
| Ulman Józef | 25.6.1923 |
| Ułasiewicz Anna | 25.7.1924 |
| Urban Stanisław | 24.2.1926 |
| Urbański Paweł | 13.9.1924 |
| | |
| Wach Bolesław | 1.4.1919 |
| Wach Stefania | 8.1.1926 |
| Wasilewski Franciszek | 15.11.1922 |
| Wasyk Omelan | 31.8.1913 |
| Wasylik Anna | 11.11.1921 |
| Wasylik Kazimierz | 3.6.1903 |
| Wasylik Wiktor | 8.10.1944 |
| Wasylus Mateusz | 2.2.1898 |
| Wenerska Barbara | 7.8.1939 |
| Wenerski Czesław | 28.8.1936 |
| Wenerski Henryk | 26.8.1928 |
| Wenerski Ludwik | 31.3.1892 |
| Wenerski Tadeusz | 28.2.1931 |
| Wenerska Władysława | 18.10.1895 |
| Węgrzyn Bronisława | 3.9.1903 |
| Wieczorek Anna | 5.10.1909 |
| Wieczorek Franciszek | 22.11.1917 |
| Więcek Jan | 26.1.1909 |
| Wietoska Anna | 11.8.1918 |
| Wietoska Cecylia | 4.3.1945 |
| Wietoska Jan | 17.5.1915 |
| Wietoska Wojciech | 26.2.1914 |
| Wilk Jan | 24.5.1904 |
| Wiśniewski Jan | 14.10.1911 |
| Wiśniewska Genowefa | 12.10.1943 |
| Wiśniewska Katarzyna | 5.6.1916 |
| Wnykiewicz Kazimierz | 19.3.1881 |
| Włodarski Bolesław | 11.11.1920 |
| Werbiński Adam | 18.10.1915 |
| Woziński Władysław | 19.9.1904 |
| Wójcik Mieczysław | 18.5.1919 |
| Wójcik Wiktoria | 10.11.1922 |
| Wójtowicz Andrzej | 14.11.1914 |
| Wójtowicz Maria | 2.2.1922 |
| Wrotecki Feliks | 13.10.1910 |
| Wujek Janina | 26.4.1926 |
| Wyka Jan | 26.8.1915 |
| Wyka Leokadia | 3.5.1928 |
| Wydra Stanisław | 6.7.1911 |
| | |
| Zaborowski Józef | 6.7.1906 |
| Zając Apolonia | 19.9.1908 |
| Zając Jan | 1.1.1936 |
| Zając Regina | 4.12.1941 |
| Zając Stanisław | 25.3.1910 |
| Zadoborny Józef | 1.2.1915 |
| Zieliński Kazimierz | 19.2.1897 |
| Zieliński Władysław | 12.6.1918 |
| Zielonka Benedykt | 5.12.1920 |
| Zieliński Eugeniusz | 13.9.1920 |
| Zygowski Karol | 20.7.1919 |
| Żurek Walenty | 8.2.1911 |

# Polacy w Szwecji

*Staraniem Szwedzkiego Czerwonego Krzyża przewiezionych zostało z niemieckich obozów koncetracyjnych ponad 7 tysęcy obywateli polskich. Delegatura Polskiej Opieki Społecznej nadesłała nam spis tych osób oraz spis 79 osób zmarłych w międzyczasie już w Szwecji.*

*W n-rze dzisiejszym zamieszczamy spis 413 mężczyzn.*

***W numerach następnych przedrukujemy spis 6.428 kobiet.***

| | |
|---|---|
| Ambrożewski Kazimierz | — 1912 |
| Andrzejczak Stefan | 16.1.1902 |
| Apanowicz Jan | 8.5.1915 |
| Arasimowicz Mieczysław | 17.5.1919 |
| Ardamowski Edward | 21.6.1915 |
| Babkowski Stefan | 7.12.1925 |
| Bacz Stanisław, Rudolf | 24.8.1911 |
| Banasiak Stanisław | 9.4.1910 |
| Baumgard Czesław | 5.7.1916 |
| Bąk Wacław | 29.12.1913 |
| Berezowski Tadeusz | 31.5.1914 |
| Bębnowicz Józef | 15.3.1902 |
| Biegański Józef, Leon | 29.6.1908 |
| Bloch Antoni | 25.1.1912 |
| Bobrowski Henryk | 25.7.1921 |
| Bogacki Euzebiusz | 15.1.1911 |
| Bogdan Józef | 20.5.1920 |
| Bojka Grzegorz | 26.5.1916 |
| Bolkiewicz Józef | 6.8.1926 |
| Bołądź Eugeniusz | 15.6.1893 |
| Bombrych Czesław | 17.8.1924 |
| Bonder Aleksander | 27.8.1924 |
| Borsukiewicz Zdzisław | 15.6.1921 |
| Böhm Aleksander | 18.3.1908 |
| Broda Jan | 8.9.1912 |
| Broll Roman | 27.2.1906 |
| Brzozowski Mieczysław | 29.3.1907 |
| Budzisz Florian | 23.4.1908 |
| Bugajewski Stefan | 4.10.1896 |
| Bugara Józef | 19.2.1925 |
| Chabiński Jakub | 12.10.1913 |
| Chalecki Józef | 25.9.1926 |
| Charzyński Henryk | 30.11.1915 |
| Chilimoniuk Grzegorz | 1.2.1915 |
| Chiłmanowicz Jan | 6.1.1900 |
| Chlewiński Stanisław | 13.4.1918 |
| Chodowski Franciszek | 7.10.1919 |
| Cholewicz Józef | 14.8.1901 |
| Chorzewski Andrzej | 4.5.1925 |
| Chursa Jan | 2.7.1922 |
| Cebrij Piotr | 22.11.1922 |
| Cieślik Stanisław | 3.2.1921 |
| Cyranek Antoni | 26.12.1907 |
| Cywiński Leonard, Jan | 6.2.1926 |
| Danielczyk Jan, Piotr | 29.1.1909 |
| Danowski Jan | 24.3.1909 |
| Daszkowski Feliks | 7.2.1915 |
| Dąbrowski Henryk | 22.4.1913 |
| Deleciński Antoni | 12.6.1894 |
| Deśkiewicz Franciszek | 12.1.1905 |
| Dębiński Józef | 18.7.1904 |
| Długozima Stanisław | 1.4.1922 |
| Dołżenko Piotr | 10.11.1912 |
| Dorawa Alfons | 11.2.1924 |
| Dragarz Zenon | 15.2.1919 |
| Drążkiewicz Zbigniew | 25.4.1922 |
| Drelich Władysław | 27.5.1903 |
| Drozdowski Aleksander | 22.9.1919 |
| Drżewuszewski Józef | 29.3.1908 |
| Dudkowski Wacław | 1.12.1922 |
| Dudzik Jan | 16.6.1918 |
| Dudzik Tadeusz | 10.31914 |
| Dulasiński Marian | 5.9.1921 |
| Dur Jan | 10.8.1910 |
| Dworakowski Czesław | 8.4.1906 |
| Dziliński Antoni | 14.11.1889 |
| Fenc Zdzisław | 1.1.1921 |
| Fidler Eugeniusz | 10.6.1898 |
| Filuś Klemens, Józef | 15.3.1910 |
| Fleischfresser Stanisław | 21.1.1922 |
| Franczak Aleksander | 27.9.1924 |
| Franczak Czesław | 17.7.1900 |
| Garncarz Józef | 26.5.1925 |
| Gawłowicz Adam | 9.12.1898 |
| Gdaniec Leon | 7.12.1919 |
| Gębka Edward | 3.7.1919 |
| Ginal Władysław, Ryszard | 25.3.1923 |
| Giza Kazimierz | 25.5.1918 |
| Gołembiowski Józef | 22.1.1911 |
| Górski Tadeusz | 23.9.1913 |
| Grabowski Andrzej | 27.10.1928 |
| Grabowski Wacław | 24.9.1901 |
| Grygo Władysław | 22.11.1907 |
| Halama Oskar | 5.8.1902 |
| Hamer Leon | 14.3.1908 |
| Hendrys Stanisław | 8.3.1900 |
| Hille Stefan, Zdzisław | 13.5.1921 |
| Hołówkiewicz Władysław | 10.12.1903 |

| | |
|---|---|
| Imiński Kazimierz | 17..2.1919 |
| Jabłoński Wacław, Bolesław | 6.8.1899 |
| Jakubowicz Mojżesz | 5.2.1926 |
| Jakubowski Sławomir | 7.8.1925 |
| Jandy Kazimierz | 30.1.1905 |
| Janik Marian | 10.2.1915 |
| Jankowski Józef | 18.3.1912 |
| Jankowski Marian | 7.5.1922 |
| Jankowski Stanisław | 24.6.1906 |
| Janower Abram | 11.12.1918 |
| Janowicz Mieczysław | 1.1.1904 |
| Jarek Jan | 1.7.1898 |
| Jarniewski Augustyn | 27.8.1914 |
| Jarosz Daniel | 6.12.1922 |
| Jasiewicz Michał | 9.10.1908 |
| Jasiński Józef | 4.4.1924 |
| Jaśkiewicz Czesław | 3.10.1912 |
| Jaszczak Bernard | 15.7.1926 |
| Jaworski Władysław | 12.3.1912 |
| Jędrzejewski Czesław | 10.10.1930 |
| Jędrzejewski Stanisław | 5.2.1922 |
| Joka Edward | 17.9.1917 |
| Jóźwiak Feliks | 13.2.1896 |
| Jóźwiak Władysław | 28.5.1921 |
| Jungowski Tadeusz | 15.6.1921 |
| Jurkiewicz Stanisław | 10.10.1924 |
| Kaczorowski Eugeniusz | 22.12.1910 |
| Kaleński Antoni | 1914 |
| Kaliński Tadeusz | 6.2.1912 |
| Kałużny Mikołaj | 27.11.1921 |
| Kamień Izaak | 16.11.1916 |
| Kamiński Fryderyk | 26.9.1920 |
| Kamiński Józef | 4.10.1916 |
| Kamiński Józef | 24.3.1914 |
| Kamiński Kazimierz | 26.9.1920 |
| Kapusta Jan | 1.1.1914 |
| Kapuśniak Stanisław | 18.10.1910 |
| Karlikowski Jan | 5.3.1915 |
| Karowski Roman | 9.8.1918 |
| Karpen Leib | 30.1.1925 |
| Kasprzak Franciszek | 24.3.1911 |
| Kay Emil, Henryk | 9.1.1934 |
| Kaznowski Kazimierz | 22.7.1913 |
| Kaźmierczuk Wacław | 24.12.1913 |
| Kita Stanisław | 30.4.1910 |
| Klimczak Antoni | 28.3.1913 |
| Kluza Stanisław | 18.2.1913 |
| Kłoskowski Longin | 19.1.1915 |
| Kołecki Władysław | 18.1.1919 |
| Komorowski Jan | 18.8.1906 |
| Konopka Stefan | 25.5.1904 |
| Kopecki Józef | 12.1.1921 |
| Kopszak Edmund | 19.6.1912 |
| Kopszak Henryk | 9.1.1915 |
| Korkusiński Wacław | 5.9.1919 |
| Korol Stefan | 21.1.1920 |
| Kostkowski Zygmunt | 6.11.1908 |
| Kostrzewa Czesław | 13.10.1922 |
| Kotulski Józef | 20.10.1914 |
| Kowalczyk Bolesław | 25.2.1904 |
| Kowalczyk Michał | 1.10.1922 |
| Kowalczyk Ryszard | 24.12.1924 |
| Kowalczyk Stanisław | 2.8.1919 |
| Kowalczyk Zygmunt | 22.3.1913 |
| Kowalewski Franciszek | 4.3.1898 |
| Kowalewski Piotr | 18.1.1920 |
| Kowalewski Telestor | 1.11.1909 |
| Kowalski Antoni | 19.4.1918 |
| Kowalski Henryk | 22.10.1923 |
| Kowalski Henryk | 22.11.1922 |
| Kowalski Stefan | 1.11.1924 |
| Kozar Kazimierz | 28.10.1922 |
| Koziałek Stanisław | 25.11.1925 |
| Koziarek Józef | 8.1.1917 |
| Koziuk Mieczysław | 28.10.1923 |
| Kozłowski Antoni | 29.6.1920 |
| Kózka Tomasz | 23.12.1897 |
| Krawczyński Józef | 29.7.1906 |
| Krefft Jan | 23.1.1885 |
| Królikowski Jan | 27.12.1897 |
| Krupa Antoni | 14.4.1901 |
| Kruszyk Wilhelm | 15.3.1906 |
| Kubalak Józef, Stanisław | 15.1.1924 |
| Kubański Edward | 5.1.1927 |
| Kubczak Ludwik | 10.11.1914 |
| Kubiak Józef | 1.2.1925 |
| Kubiak Leonard | 18.10 1900 |
| Kucharski Franciszek | 1.6.1908 |
| Kudynowski Jan | 5.11.1922 |
| Kulesza Stanisław | 14.6.1907 |
| Kunicki Stanisław | 11.4.1911 |
| Kupiec Mieczysław | 3.6.1903 |

| | |
|---|---|
| Kurkowski Kazimierz | 13.3.1896 |
| Kuta Władysław | 1.4.1921 |
| Kwant Antoni | 13.12.1903 |
| Kwaśniewski Czesław | 9.6.1921 |
| Kwaśnik Antoni | 6.1.1913 |
| Kwiatkowski Wiesław | 25.12.1927 |
| Kwiczała Emil | 14.2.1903 |
| Lander Leon | 21.5.1907 |
| Laurman Sylweriusz | 9.5.1921 |
| Lawęcki Jerzy | 2.11.1907 |
| Lesiak Wacław | 7.7.1910 |
| Lewandowski Leonard | 20.6.1893 |
| Lewczuk Józef | 8.8.1918 |
| Lewiński Stanisław | 1.4.1910 |
| Lipski Stefan | 5.8.1922 |
| Lisik Włodzimierz | 3.7.1921 |
| Litwin Wacław | 1.1.1920 |
| Ludorowski Wacław | 26.7.1920 |
| Łakomiec Władysław | 19.9.1920 |
| Łopaciuk Anton | 1.10.1900 |
| Łowck Henryk | 30.5.1911 |
| Łuczak Bolesław | 23.4.1908 |
| Łukasiewicz Ignacy | 30.1.1905 |
| Maciejko Wiesław | 24.6.1918 |
| Madyniak Bogdan | 18.7.1911 |
| Majka Jan | 18.1.1920 |
| Majkowski Władysław | 4.5.1920 |
| Makowski Jan | 10.10.1895 |
| Makowski Stefan | 2.9.1915 |
| Małecki Władysław | 11.10.1924 |
| Małkiński Wacław | 17.12.1913 |
| Małkowiak Stanisław | 25.4.1911 |
| Małyk Józef | 17.3.1914 |
| Marcińczyk Franciszek | 9.2.1925 |
| Marcińczyk Jan | 12.6.1924 |
| Maślanka Stanisław | 5.5.1919 |
| Matuszewski Eugeniusz | 12.1.1927 |
| Mazur Władysław | 4.7.1908 |
| Mazurek Stanisław | 5.5.1921 |
| Mazurkiewicz Bronisław | 11.6.1915 |
| Michalik Władysław | 10.1.1904 |
| Michel Piotr | 24.6.1908 |
| Mielnik Grzegorz | 20.11.1899 |
| Mikołajczyk Antoni | 14.2.1898 |
| Milczarski Marian | 15.8.1924 |
| Mintus Antoni | 4.4.1916 |
| Molanowski Henryk | 17.2.1911 |
| Morawski Stanisław | 21.7.1912 |
| Mroczek Leopold | 28.3.1927 |
| Mroczek Leopold | 28.3.1927 |
| Muszalski Bolesław | 31.0.1909 |
| Muszalski Tadeusz | 25.12.1910 |
| Muża Jan | 12.1.1914 |
| Napierała Marian | 3.8.1926 |
| Nawotka Stanisław | 20.12.1918 |
| Nawrocki Jan | 5.5.1901 |
| Nec Zbigniew | 26.3.1926 |
| Niedbała Czesław | 27.2.1919 |
| Nitsche Bernard | 26.8.1911 |
| Nowacki Dominik | 24.9.1925 |
| Nowakowski Teodor | 4.1.1901 |
| Oberkiewicz Kazimiera | 27.2.1907 |
| Okrągły Roman | 7.2.1925 |
| Olkowski Jan | 27.1.1923 |
| Orzechowski Stanisław | 16.12.1919 |
| Ostaszewski Roman | 5.8.1903 |
| Ostrowski Czesław | — 1912 |
| Pachycki Stefan | 27.12.1904 |
| Parciak Antoni | 13.6.1900 |
| Paszczuk Mieczysław | 1.8.1911 |
| Paszkot Tadeusz | 22.8.1907 |
| Pawichrowski Wacław | 10.9.1912 |
| Pawlak Stanisław | 12.4.1913 |
| Pawlak Szczepan | 24.7.1906 |
| Pawlik Roman | 22.1.1914 |
| Pfeil Stanisław | 11.8.1916 |
| Piątek Władysław | 21.2.1915 |
| Piechocki Wacław | 27.7.1913 |
| Pietruszewski Leon | 24.1.1920 |
| Pietrzak Jan | 19.5.1910 |
| Pigulla Ernst | 11.5.1928 |
| Pikul Bolesław | 12.11.1912 |
| Pikulik Joahim | 22.3.1923 |
| Piotrowski Tadeusz | 20.1.1924 |
| Pisarek Kazimierz | 26.12.1911 |
| Plotka Eugeniusz | 4.8.1924 |
| Płuciński Marian | 2.9.1917 |
| Płachecki Mieczysław-Franc. | 11.11.1923 |
| Poborczyk Wiktor | 7.4.1908 |
| Poliński Teofil | 6.5.1887 |

*(Dokończenie w nast. numerze).*

**Dalsze, obszerniejsze (6 stron.) spisy Polaków z zagranicy ukażą się w numerach następnych.**

**Poszukujący swych rodzin winni zgłaszać się w sekretariacie Administracji w godz. przyjęć 8 — 16.**

**Godziny przyjęć: Redaktor przyjmuje w poniedziałki, środy i soboty od 16 — 17. Sekretariat Redakcji** czynny codziennie od 8 — 16.

Wydawca: Urząd do Spraw Repatriacji Polaków z Zachodu. **Redaktor: Dr Jacek Marecki**

**Redakcja i Administracja: Warszawa, Piusa 24.** Druk. Zakładów Graficznych Spółdzielni Wydawniczej „Książka", Warszawa. Smolna 12. B-03012